

Știința tinereții

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST,

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5975

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 7 AUGUST 1968

CE RĂSPUNS PRIMEȘTE INTERESUL TINERILOR PENTRU POLITICĂ

Investigații întreprinse de-a lungul mai multor săptămâni în medii dintre cele mai diverse ne-au relevat, cu puterea de convingere a nenumărate argumente, un adevăr de necontestat: tinerii de toate vârstele, de toate profesiile manifestă un interes conștient și matur pentru problemele politice. Nu un interes exterior, nu simplă curiozitate de a afla „ce se mai petrece în lume” ci mult mai mult. Locul și rolul tineretului în viața societății noastre așează la temelia acestui interes virtuțile responsabilității, ale poziției active față de cursul tuturor evenimentelor din viața politică și socială. Integrarea deplină și dinamică în multiplele preocupări ale partidului, ale întregului popor — trăsătură caracteristică a tineretului nostru — stimulează în rindul acestuia pasiunea pentru problemele dezvoltării societății, preocuparea pentru marile confruntări politice și ideologice ale epocii, pentru cunoașterea și înțelegerea fenomenelor complexe ale evoluției lumii contemporane.

Sondajele au relevat, de asemenea, că interesul tineretului pentru această problemă este indisolubil legat de efort. Pătrunderea fenomenelor, justa receptare a mesajelor contemporaneității, înțelegerea evenimentelor, adoptarea unui punct de vedere științific, a unei poziții concordante cu legile obiective ale dezvoltării societății

presupun strădania continuă de cunoaștere, de aprofundare, de asimilare.

Din aceasta decurge una din sarcinile deosebite ce revin Uniunii Tineretului Communist. Organizația politică revoluționară, U.T.C. are datoria să vină în întâmpinarea dorinței tinerilor, să le faciliteze, prin răspunsuri adecvate, complete, convingătoare la problemele care îi preocupă, efortul de cunoaștere și înțelegere a fenomenelor politice.

Conștientizarea pe țară a stabilit în această direcție sarcini de o mare însemnătate, jalonând direcții capabile să asigure aprofundarea conținutului, cit și a formelor de activitate prin care organizațiile U.T.C. își propun educarea politico-ideologică a tinerilor, subliniind că realizarea acestui obiectiv este hotărâtoare pentru contribuția pe care U.T.C. și-o aduce la formarea noilor generații de luptători pentru cauza socialismului și comunismului.

Formind de la cele mai valoroase experiențe, a înfățișării oricăror semne de formalism, de inerție, de rezistență la nou, prin ciclul de materiale pe care îl inaugurează astăzi, ziarul nostru invită la o amplă confrunare de opinii pe tema: „Ce răspuns primește INTERESUL TINERILOR PENTRU POLITICĂ”.

FLORI, APLAUZE ȘI ATÎT?

Sala mare, de spectacole, împunătoare și gravă a noii Case de cultură din localitate era, poate cu excepția ultimelor rânduri de bănci, plină. Răspunzând invitației comitetului U.T.C. municipal ne aflăm printre cei prezentați la această acțiune anuală așezată pe sfîșul pîș la intrare: întâlnire a elevilor liceului nr. 1 cu un activist al comitetului municipal de partid.

Pe scenă prezidiul își face apariția și înfățișarea începe. Prezentări de rigoare, după care vorbitorul abordează tema solicitată. O temă de interes major, referitoare la mișcarea comunistă și muncitorească internațională. Prezentarea liberă, nuanțată atît nu numai pregătirea vorbitorului, ci și calitatea oratoricului; expunerea documentată, logică și se pare chiar dintru-început atractivă.

Nimic nu avem a reproșa nici invitației, nici celor pentru care a fost invitat. Numai că, stînd alături, în aceeași rânduri de fotolii și fiindu-ne, cum s-ar spune, la îndemînă să le măsurăm gesturile, reacțiile ne-a surprins la ei o vizibilă stare de oboseală. Dacă expunerea ar fi neinteresantă, sau peste măsură prelungită, am mai înțelege. Dar în cazul acesta?

După obișnuita formulă „vă mulțumim pentru...” și tot alit de obișnuitele aplauze, am căutat, în prezența invitaților, să aflăm explicația. Și n-a fost greu: peste 30 de tineri, solicitați să ne rezume subiectul expunerii, n-au reușit să formuleze — evident cit de cit corect

N. ARSENI
D. MATAIU
M. TACIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Uriașul de metal se supune docil măiestriei omului
Foto: C. CONSTANTIN

Locul și rolul tînrului în viața satului contemporan

Piatra Neamț: Vedere de pe Pietricica
Foto: O. PLECAN

VOR DEVENI TRACTORIȘTII DIN NOU COOPERATORII?

Din cerul nemîșcat al câmpiei peste pojarul soarelui căzut în miriștea țepoasă, se cernea înserarea. Odihneam, după o zi de drumuri, în margine, lângă un vraf de grâu. Dogoarea boabeilor proaspăt dezghicocate din spice îmi încălzea spatele. Mă odihneam vînturînd în palmă grăunțele și privind întorcerea tractoriștilor la brigadă încercam să găsesc o metaforă, cu vintele potrivite pentru a scrie despre oamenii acestia unsuroși, prăfuiți, înșepțiți de toate vînturile câmpiei, despre oamenii care fac pîinea. Cum mi-a reușit reportajul nu-mi amintesc. Am reținut însă o întâmplare care a continuat să mă preocupe luni și luni de zile. Venind la capătul locului, tractoarele și combinele au fost luate în primire de cîțiva tineri ai căror rost pe arie nu-l desluisem pînă atunci. Le-au parcat și au început să le grezeze, să le retinziască.

— Sînteți elevi în practică? — m-am interesat.
— Nu, tractoriști cu diplomă. Absolvenții de școală profesională.
— Și, cum de nu aveți tractoare?
— Noi avem. Acestea sînt ale noastre.
— Lucrurile stau așa. Am absolvit școala de cîrînd și deci

ION ȘERBU
(Continuare în pag. a V-a)

pe agenda de lucru cîteva obiective de primă importanță dintre care relevăm elaborarea de proiecte tehnologice tip pentru lucrările cu frecvență mare, extinderea perimetrului de reparatii și depănare prin schimb de agregate, stabilirea volumului de lucrări și a termenelor de execuție la introducerea utilajelor în reparatie, desăvîșirea în bune condiții a proceselor de întreținere în conformitate cu tehnologia stabilită etc. Din acest unghi de vedere informarea a scos în evidență participarea efectivă a cadrelor tehnico-economice, a maistrilor și a muncitorilor la rezolvarea cu eficiență a problemelor care au stat în fața întregului colectiv de muncă. Multe dintre obiective au prins, de altfel, viață în scurt timp. Bunăoară, în scopul conjugării intereselor muncitorilor în creșterea gradului de folosire a mijloacelor din dotare cu cele ale beneficiarilor din execuție, pentru realizarea sarcinilor de prestații în condițiile unei deserviri optime, s-a hotărît ca activitatea de exploatare la majoritatea punctelor de lucru să se organizeze direct de către secțiile întreprinderii de utilaj transport. Acest procedeu a permis o mai completă folosire a capacității, printr-o corelare operativă a mijloacelor cu sarcinile de transport și cu o aprovizionare ritmică a punctelor de lucru.

PETRE GHEORGHIU
(Continuare în pag. a V-a)

HORA

A. I. Zăinescu
Se imprimă în fața mea pe dealuri, umflau fragezi muguri de viță de vie pe corzile ca niște arcuri în bătaia deșteptătoare a soarelui, iar-ba scotea colț sub prileacuri, mișunau repezi piralele cu mîni de zădărnici crînguri și prinse livezi. Era duminică după-amiază, o liniște în sat încremenită, fumul pe cer despleca leneș norii, malarile pară ale unui riu. Se dăduse foc de dimineață prin cădrea la frunzele uscate și dintr-o dată, vînturile și gînoalele toate supte după spulberarea în pămînturi a săpezii. Era ca un ritual, tăcerea însemnînd povăști sau poezii multumite. Cu cîteva zile înainte se naționalizaseră moștile, canale și toate întreprinderile sătești care aparțineau de acestea. Lua ființă ceea ce pe atunci se numea G.A.S. La mine în comună o moșie îngustă era încă în viață de vie, și la naționalizarea ei participase aproape tot satul, de la copiii și pînă la

SCRISORI NATALE

bătrîni. Chelarii, cu inventarul și cheile se țineau în urma comisiei la o distanță servilă, așa cum se obișnuiseră ani și ani, de-a rîndul pînă la naționalizarea și acris și întreba de numele flecărului obiect, l-a invitat în față să arate ei și să spună, că nu-l timp de pierdut, tot ce e în camere, în cămăruțe și în cămăruțe, în crama și în ceardăcuri, la magazie și în obor. N. N., vecin cu moșia, el avea casa la marginea dinspre austru a satului, era membru al comisiei, iar după inventar, l-a încredințat paza și „răspunderea pînă la naționalizare” a tot ceea ce s-a consemnat în procesul verbal: în plus, să înceapă lucrările la vie, oamenii vor fi plătiți după normă și pot să cîștige înțeles și cit altă dată în dom. Cel prezent, sătenii, s-au uitat unii la alții, au dat din cap, asta însemnînd „om vedea noi și pe urmă vorbim”. După aceea lucrurile au intrat în seara în fășul lor nou, au început muncile în vie, la dezgroat și tăiat, la hărăcit, cercuit și săpat. Era totul în ordine, iar „noi-le dispoziții” îl numeau pe N.N. maistrul viticol, funcție asimilată mai tîrziu, în urma unor examene și a încredințării lui de către comitet, cu cea de brigadier. În primăvara aceea însă, la scurt timp după numire, apele s-au tulburat puțin. Era cum spuneam într-o duminică după-amiază, cu o liniște

(Continuare în pag. a II-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

RAID-ANCHETĂ ÎNTR-O CRAMĂ DOUĂ ORE DUPĂ MIEZUL NOPTII

Străzile Clujului nu sînt încă pustii. Ușile sălilor de spectacole abia s-au închis. Fîind simțită seara, trecătorii nu mai grăbesc pașul. Merg mai încet. O plimbare acum, înainte de miezul nopții — cînd masinile trec mult mai rar și aerul este răcoros și curat — devine plăcută. O parte din trecătorii intră în localuri, cel mai mult însă se îndreaptă spre casă. Vizitam, în trecut, o crama „Bucureștii”. Un tînr blond discuta, la intrare, violent cu o tînbără despre care aflăm că a fost căsătorită de cîteva ori și, de fiecare dată, a eșuat lamentabil, lubea plăcîrie. Am reținut-o peste cîteva ore în alt local. Nu mai era singură.

Veselia exagerată a multor grupuri aflate în localuri prevesteste „concertul” paharelor sparte de la ora închiderii. Un grup de patru tineri lansează strigăte de „atac” sub o poartă alăturată berzei „Uraus”. Facem cunoștință: muncesc pe un șantier în Cluj. N-au exagerat cu mult, au rămas în limitele „înțelegerii”. Promit lucrătorilor de miliție că primul popas va fi „patul”. Nu i-am mai înfîlțit.

În mai multe localuri, familiile „onorabile” — și uneori asemenea familii, firește, nu-l lipsesc copiii — ciocnesc de zor paharele. Copiii se plictisesc, mai „clupești”, doar sînt bărbăți. Se împacă mai greu cu fumul de țigară care le înțepă ochii. Le dau lacrimile dar rezistă cu stoicism. Cînd se plictisesc își caută spațiu liber printre mese, pe ringurile de dans și pe unde mai pot începe joaca. Chelnerii grăbiți se împiedică de ei, le atrag atenția să stea cuminti, dar părinții șarjează lezați cite un „lasă-i șefule în pace, se distrează și ei cum pot”. Consumatorii care au luat cu un pahar mai mult, trag cite o injurătură neaoșă la adresa copilor.

— Aveți ceva cu mine? In-

IOAN RUSU
(Continuare în pag. a IV-a)

În pag. a II-a
● Tribuna cititorului
● Semnal
SUMAR
În pag. a III-a
● De ce n-am fost invitat la ziua colegului meu
În pag. a IV-a
● Admiterea în facultăți — septembrie 1968

SPORT
„U” CRAIOVA ȘI EXPLICAȚIILE ROSTOGOLIRII
Cîștigînd cu 5-0, „tineretul” Stelei, a adus în vitrina clubului și „Cupa Bucureștiiului”
CITIȚI AMĂNUNTE IN PAG. A V-A
Sînt, probabil, puține echipe de fotbal în țară care au avut suporteri așî de devotați ca „U” Craiova. Spunem a adevărat, pentru că, în general, nu-i mai are, comportarea de pe gazon și, mai ales, din afara lui, a „leilor”, i-a făcut pînă și pe cei mai pasionați susținători să-și dezavueze favoriții. Pentru prima dată în cei aproape douăzeci de ani de activitate competițională a echipei, antrenamentele sale s-au desfișurat, în ultimul timp, cu tribunele aproape goale, iar lîngă artezianul din central, orașului sau în fața la Minerva, (tradiționale locuri de întîlnire ale „fiosilor” craioveni), discipulele celor cîțiva înfîlții sînt dintre cele mai nepăsătoare în adresa „Universității”. Pînă chiar și „cronicatori casei”, poetul Petre Drăgu de la „Ra-

GH. FECIORU
DAN VLAD
(Continuare în pag. a V-a)

SEMIANAL

GRIGORE HAGIU: VERSURI

Antologia din „Versurile” lui Grigore Hagiu (colecție Albatros a Editurii pentru literatură) este un bun prilej oferit criticilor pentru a defini profilul autentic al acestui poet. Nu va fi probabil prea simplu fiindcă la o primă lectură, cititorul poate fi derutat de multiplele „chipuri” ce i se oferă. Care să fie cel adevărat? Sau poate toate valențele îl reprezintă în egală măsură? Cert e că una dintre cele mai frumoase piese ale volumului este „Măiastră”. „O pasăre lmi stă mereu în preajmă / de vreme ce o pot găsi / nelăsat / / cind beau o simț avienhid / cum viscoleste plină-o creter / și neori e aerul ce-l trag în piept / înăbușându-mi eurd ai-mi-ni / / cu un vitez uscat de bene / / îl fulgeră / de pilitul ascult / de cite ori încep să scriu „Măiastră” ar fi, nu mai tneape îndoială, un simbol (sau poate pur și simplu o descripție) a d'romului, care sistului așa înclă, și asta am lntia mai degrabă în zona psihologicului și doar într-o mică măsură în cea a specificului creativității exteriorizate. În esență s-a poeziei nu ni s-a părut nici un

dionisiac (și cu vîta de vie înunundu-mă babilic) și nici pilliatih care să clote livezi și poame, deși s-ar zice că există versuri care răz, ne contrastă „aurul născut pentru stele / mirosl pentru creșterea fructelor / tot ceea ce se desprinde de mine / întorcîndu-se înmuit / / forțându-se a suprașuă / pe toamna strămose.” Am spus mai degrabă că adevăratul Grigore Hagiu este un meditativ cu o specifică viziune distanță asupra lumii. El a avut puterea să ajungă la o anume înțelegere a lucrurilor de sorgine filozofice urmînd astfel o traiectorie pe care a conceput-o și a ilustrat-o în literatura română Eminescu. Poetul tinde spre „însemnare” pînă la acea „implicare” care este a solemnității interioare. Și totuși prin gesturi și nicio dată un hieratic, se refuză rigidității, nu se teme să-și facă din obiectele umile metaforele (p. 142) care sistului așa înclă, și asta am lntia mai degrabă în zona psihologicului și doar într-o mică măsură în cea a specificului creativității exteriorizate. În esență s-a poeziei nu ni s-a părut nici un

Zimbetul Hnereții Foto: O. ARCADIE

La Galați s-a deschis anul trecut un muzeu de artă modernă și contemporană românească. Invitația de a-l vizita, caligrafiată pe mari panouri, te întâmpină încă din gară, așa încît chiar călătorul cel mai grăbit e ispitit să-și rupă o jumătate de oră din timpul destinat treburilor care l-au adus aici pentru a-l trece pragul... Parcurgem o dată cu ceilalți vizitatori, între care unii, ca și noi, în trecut prin oras, săliile muzeului; ascultăm explicațiile îndrumătorilor specializați, ne lășăm pătrunși de impresiile variate stîrnite la vederea operelor expuse. Ne pare rău că trebuie să pornim la drum cu o nedumerire. Punctul de plecare al artei moderne, stabilit după părerea noastră în mod cu totul arbitrar, este fixat la începutul perioadei dintre cele două războaie. Că nu se începe cu Grigorescu și Andreescu, e-oarecum explicabil, deoarece ei înclă în artele noastre plastice. Dar nu înțelegem de ce nu se pleacă de la Luchian, mai apropiat în timp, și care face trecerea de la momentul Grigorescu-Andreescu la pielea artiștilor care au intrat cele două războaie. Și asta cu atât mai mult cu cît în depozitul muzeului, ni se spune, există câteva lucrări din cele mai valoroase ale pictorului anemone-lor.

Dar să trecem peste acest prag de templu care ar fi putut să fie. În sălile de la parter ne întâmpină opere cunoscute sau mai puțin cunoscute ale artiștilor care s-au afirmat impetuos în perioada interbelică. Sînt trecuți astfel în revistă, cu tot ceea ce le e specific. Dă-răscu, Dimitrescu, Petrescu, Iser, Resu, Steriadi, Pallady, mai apropiat în timp, și care face trecerea de la momentul Grigorescu-Andreescu la pielea artiștilor care au intrat cele două războaie. Și asta cu atât mai mult cu cît în depozitul muzeului, ni se spune, există câteva lucrări din cele mai valoroase ale pictorului anemone-lor.

Dar să trecem peste acest prag de templu care ar fi putut să fie. În sălile de la parter ne întâmpină opere cunoscute sau mai puțin cunoscute ale artiștilor care s-au afirmat impetuos în perioada interbelică. Sînt trecuți astfel în revistă, cu tot ceea ce le e specific. Dă-răscu, Dimitrescu, Petrescu, Iser, Resu, Steriadi, Pallady, mai apropiat în timp, și care face trecerea de la momentul Grigorescu-Andreescu la pielea artiștilor care au intrat cele două războaie. Și asta cu atât mai mult cu cît în depozitul muzeului, ni se spune, există câteva lucrări din cele mai valoroase ale pictorului anemone-lor.

La Galați s-a deschis anul trecut un muzeu de artă modernă și contemporană românească. Invitația de a-l vizita, caligrafiată pe mari panouri, te întâmpină încă din gară, așa încît chiar călătorul cel mai grăbit e ispitit să-și rupă o jumătate de oră din timpul destinat treburilor care l-au adus aici pentru a-l trece pragul... Parcurgem o dată cu ceilalți vizitatori, între care unii, ca și noi, în trecut prin oras, săliile muzeului; ascultăm explicațiile îndrumătorilor specializați, ne lășăm pătrunși de impresiile variate stîrnite la vederea operelor expuse. Ne pare rău că trebuie să pornim la drum cu o nedumerire. Punctul de plecare al artei moderne, stabilit după părerea noastră în mod cu totul arbitrar, este fixat la începutul perioadei dintre cele două războaie. Că nu se începe cu Grigorescu și Andreescu, e-oarecum explicabil, deoarece ei înclă în artele noastre plastice. Dar nu înțelegem de ce nu se pleacă de la Luchian, mai apropiat în timp, și care face trecerea de la momentul Grigorescu-Andreescu la pielea artiștilor care au intrat cele două războaie. Și asta cu atât mai mult cu cît în depozitul muzeului, ni se spune, există câteva lucrări din cele mai valoroase ale pictorului anemone-lor.

Dar să trecem peste acest prag de templu care ar fi putut să fie. În sălile de la parter ne întâmpină opere cunoscute sau mai puțin cunoscute ale artiștilor care s-au afirmat impetuos în perioada interbelică. Sînt trecuți astfel în revistă, cu tot ceea ce le e specific. Dă-răscu, Dimitrescu, Petrescu, Iser, Resu, Steriadi, Pallady, mai apropiat în timp, și care face trecerea de la momentul Grigorescu-Andreescu la pielea artiștilor care au intrat cele două războaie. Și asta cu atât mai mult cu cît în depozitul muzeului, ni se spune, există câteva lucrări din cele mai valoroase ale pictorului anemone-lor.

ION ARAMĂ: Ne așteaptă marea

Aparută în editura militară, cartea poate constitui o lectură interesantă pentru tinerii care ar dori să devină marinari. Protagonistul, care se cheamă simplu, Costel Munteanu (ori în literatura numele ajută la definire și fixarea unei personalități) este băiat bun dar cum se pept, recalcitrant, brutal cu tovarșii „de bord” și nu odată cu unii superiori. În echipaj nu are un nume prea bun: „Unii îl compătiseau, alții susțineau că e un om de nimic, alții îl numeau ghinionist și-l evitau” (p. 143). Pînă la urmă, cu ajutorul sergentului Nițu care învățase „la școala pedagogică (...) o multitudine de lucruri despre sufletul omului și despre căile de a-l transforma” (p. 144) se obsează că tinărul artilerist „nu e un element negativ” („... pe care nu te poți baza (p. 145) ci doar nițel înclinat” și deci recuperabil. Bă chiar se constată că are „ochi de marinar” (p. 288). Fiește, cel de la bord au și — cum zice autorul — viață personală. De exemplu: „Una din scrisorile de la mama, înlocuindu-l pe Dănilă cu a animată Capitală, neomul de pe nule-ward și zecile de cinematografe nu constituie elementul esențial pentru înțelegerea, iar călătoria maritimă îl prilej de minune autarei scrisorilor. Drept răspuns Dănilă trimise o telegramă în

care spunea doar atât: Sînt fericit. Stop. Te aștept cu drag” (p. 258). Are hăz un caporal, Geană care se ocupă cu organizarea clubului marinariilor de la dragoste: „Nu strică alinierea scaunelor. Înălțimea lor, toți lunu noile în carnețela (o inovație a secretarului care făcuse rost de carnețele subțiri, cu coperte de carton galben și le distribuise tuturor uchiștilor, cu recomandarea stranică de a nu scrie în ele decît probleme de organizate: data și ordinea de zi a adunărilor, sarcinile individuale, însemnări din timpul discutiilor). Adesea însă avea prietelui să constată încălcarea a acestor reguli: sub numele unuia care lăsa cuvîntul și probabil bătea spa-nă pînă, în loc de însemnări se așteptau profiriile de pîrași cu pipă și parașutaj pe umăr. Inițiale mari cu umbre hasurate care ar fi făcut ciaste orleaur pictor de firmă, di-hăsil înspăimîntătoare, prezentînd fașna închipuindu-l a altor planete, gîlete de nave, mașini de cursă, caricaturi și epigrame la adresa celor care abuzau de răbdarea adunării. De fiecare dată cînd constata asemenea ne-reguli, Geană îl ruga arărit pe artistul de ordine să rupă fila respectivă și să dăvedească mai multă coerență” (p. 182).

ADRIANA ILESCU

NICOLAE VOICU

IUBIREA VÎNTUL

Un trup frumos, de ceart, și-un nu știu ce tîcut și armonia soapei, ce tristă cînd vorbeai. O să mă lerte viața, cîndva, că n-am băut Miririle din ochii-l de pură catifea!

De vînt și dulce rugă l-ș buzele crăpate. Albinele simțiri o cotropeau în stol și stelele-a robită în viclenii uscate. În vers cu-aita slavă i-i suflicul tot gol.

Te rupi mereu din mine, cu sloată și polci. În miez de lumi te-așteaptă, s-adii printr-o perdea Iubirea celor simpli, pierduți prinste scînteii. Cînd le vei dae rouă pe foi de micșuna?

Ci de s-o spunge lăra, coborî din cer și nuapte În plopii mei de gînduri de-orică adaos goi. Fă să le crească muguri, adu-mi prin stele șoapte Să pot veciei albe genușicii să-i dexdoi.

O SCRISOARE PE ADRESA POȘTEI DIN BUZĂU

Drept tinerii de la redacție, am a pătat și că explic de ce sînt absent la „Știința Tineretului”, de ce scrierile și citesc cu regularitate zilnic. Dar cu nea Petrică, popășii, care trebuie să-mi aducă cherele, am scrisur foarte mari. Le trimis tot la o zi sau două după ce apar, ba unora, nu le mai trimis deloc. Am făcut, pe 24 iunie a.c., o reclamație către direcția poștii din Buzău, prin care i-am adus la cunoștință aceste neajuri. Am dat chiar foarte multe exemple concrete, specificînd zilele cînd s-am primit ziarul sau cînd mi s-au trimis pachetele din urmă pe două-trei zile.

Mai mult, de fiecare dată cînd am primit ziarul, m-am îndreptat la chioșcuri și m-am interesat cum cumina o lămurire procedurii de la redacție. Dar mi-a spus, acolo presă scrisă. Deci, vînt a poartă cu care dărează zărele.

Cum e-am spus, cu toate că am scrisur necesare de un sau, nu mi s-a răspuns nici pînă acum și factorial poștii conștină și nu-și face datoria. Și acum, după ce e-am expus totul în care sînt derisat de către poșta din Buzău, că rog pe dumneavoastră să faceți lămură în această problemă, pentru că sînt meargă treaba, corba cea, ca pe toate.

În încheiere, să urez succes în munca de zi cu zi, realizării citi mai frumoase în domeniul în care acționați.

Cu stimă,

GRIGORE FLOREA
str. 20 Decembrie nr. 8-bis
Buzău

O REPLICĂ

Am un secol pe melegarii a-late la mi de kilometri depărtare și este un gen de film în dragă la noi. La întrebarea, ce putem înclă din ele?, aș răspunde, este elegant în acest sens. În ceea ce privește westernurile (nu numai „Un dolar gloriu”), ele prezintă o viață de apune, este elegant în acest sens.

Am un secol pe melegarii a-late la mi de kilometri depărtare și este un gen de film în dragă la noi. La întrebarea, ce putem înclă din ele?, aș răspunde, este elegant în acest sens.

HORA

in sat incrementat, trecera însemnând povăta sau poate multumire. Dimineața, N. N. angajase lăutarii pentru horă, avea și „răspunderea” petrecerilor din sat, iar acum, pe seară, privea, prin căderea primăriei, în viața și se dădea în grîi cînd, pe sub coadă, vede pîlcuiri-pîlcuiri de oi. Vremea rîndului cu oile prinde butucii trecuse de cîteva săptămîni, se uita murgurii de vînt, oile oile care mai aicea mîeli îl rodeau fraged pînă la lemn. Cine prindea acum o oale în vie, o tăia și o arunca peste gard, așa era neîndurătoare legea din bătrîni, așa era vechia cu oile și pîlcuiri, pînă la căderea primăriei, pînă la apariția ei și a înfloririi. N. N. și-a luat o haină pe umeri și a apucat intr-acoio. La adăpost de vînt, sub nuc, ședea tolnit pe o scunză. T. Z., vecin din vecinătate, privea din afară și se strîmba la oile care strîmbea oile și să, prinde care și ale Chelariilor, cu care făcea rînd și aveau el mai înainte și alte afaceri cu oulesul și apoi cu crama; strîmbea deci oile și le roteau în jurul stîlpului. N. N. s-a apropiat de ei cu mișcările în buzunare, nici gînd de ceartă sau de băteie. Voia numai să-și spună cu frumuseală și-și a oile de-aici și să le ducă în oringuri. Dar, cînd se aplecase spre ei, îl credese adormit. T. Z. l-a repetat muceha toposăului în frunte. S-a aplecat zdăvrăv în brațe, rostogolindu-se în pumni, care cum putea marea pe povîrni. Cînd au sosit la locu bății și frații și cumnatele, socri și nevastele celor doi, via cli e de largă a fost străbătută de la un capăt la altul, băhătorii cu țipete și aruncări de pumni. Oile au răs murgurii în vole, iar toamna de pe povîrnișul cu nuc s-a măl putut culege doar cît să sațuri un stol de mierle, într-o după-masă. Bătaia a împărțit în două flința înclă și a satului, pînă la apariția autarei simline nerăzbdunată, înjurături, vechi răfuieli neterminate. Așa că satul întreg, împărțit în două, a început să-și arunce pumni mălucă, izbînd care într-o și în contrăzbdunare în înclă, el singuri împotriva lor. Se insera aprins, iar bătaia ca o uragă altă flința începea să se înnoale sălău, răbdunînd lei-polo în strigăte și amenințări. N. N. și T. Z. dispăruseră din înclă, din strîmbeare și priveau unul

dintr-un capăt al viei, celălalt din altul, cum se desfășura cu patimă răbdunînd acum pentru iniția care și poate că și pentru alăma, tot ceea ce strîmbe satul în mberbe și măcina pe dedoșt ca o hăsi. În saloa, la Bodegaru, lăutarii tocmeții pentru horă bătea disperții în tambal și în țabă, mufăna acordeonul și teteasa parca viorile, cîntînd pentru prima oară în viața lor, la pereti. Auziseră ceva larmă dinșpre conac, nu bănuiau însă că oamenzii joacă drăcește așele o horă cum nu e așele necat vreedată în podgorie și că pentru aceasta nu mai are nevoie de lăutari. Unul dintre ei, cîmpolșuț, plecase să vadă ce se întîmplă și cînd a auzit bîrînlînd pe deasupra mălucă și tege-răsfecînd cu frică cîmpolșuț și sîfînd în el de-și clăntăneau în gură dinclă și îl înjunghiau țurialele. Cearta a amuțit ca prin minune, pe deasupra mălucă și tege-răsfecînd cu frică cîmpolșuț și sîfînd în el de-și clăntăneau în gură dinclă și îl înjunghiau țurialele. Cearta a amuțit ca prin minune, pe deasupra mălucă și tege-răsfecînd cu frică cîmpolșuț și sîfînd în el de-și clăntăneau în gură dinclă și îl înjunghiau țurialele.

Na de mult, am avut ocazia să cunosc pe directorul unei școli, ce-și amanda insuficiența intelectuală în spatele frazelor sunătoare, dar incoerente, în spatele gesturilor largi, dar fără semnificabilități. Erorare. Realitatea școlară nu oferă multe cazuri de cadere didactice tineri, cuprîndu-se de obicei de băncile facultăților.

În numele acestei „experiențe”, era în stare de a primile cuvinte să oprească un profesor tînr care venea cu orea propunerea, prin rostirea rădoasă: „NU POT SĂ TE ASCULT, ESTI TINĂR ȘI FĂRĂ EXPERIENȚĂ”.

În cazul amintit, cuvîntul „EXPERIENȚĂ” era folosit ca „tabu”, ca un cuvînt de apărare a inerieții, a labunului, a comodității, a propriei insuficiențe față de critică, față de eventualele manifestări ale elanului tineresc, domie de mai bine, față de spiritul novator.

Astfel de manifestări pot să inhăbeze idei de valoare, demobilizate individual, sint împotriva școlii noastre, care caută, ca scop general, să formeze nu conștamplici docti, ci oameni de acțiune, bine pregătiti, opți de autoperfectoare pe linia marilor valori umane, ce le impune contemporaneitatea cu progresivă a României socialiste.

O opinie destul de răspîndită pune sub semnul identității și în raport de proporționalitate direc-

de specialitate și al pregătirii pedagogice este net prevalent. Acest rol e ieșit în relief pregnant și în discuția dintre un inspector județean și un tînr profesor în urma unei inspecții: „De cîți ani ești în înclăntîmînt?” „Acesta e primul an.” „Aproape nu-mi vine să cred. Lucrezi cu o dexteritate cu clasa, care, normal, de specialitate și al pregătirii pedagogice este net prevalent. Acest rol e ieșit în relief pregnant și în discuția dintre un inspector județean și un tînr profesor în urma unei inspecții: „De cîți ani ești în înclăntîmînt?” „Acesta e primul an.” „Aproape nu-mi vine să cred. Lucrezi cu o dexteritate cu clasa, care, normal, de specialitate și al pregătirii pedagogice este net prevalent. Acest rol e ieșit în relief pregnant și în discuția dintre un inspector județean și un tînr profesor în urma unei inspecții: „De cîți ani ești în înclăntîmînt?” „Acesta e primul an.” „Aproape nu-mi vine să cred. Lucrezi cu o dexteritate cu clasa, care, normal,

Societatea nu-i obligată să-i tolereze pe cei ce-o deservesc

Dragă redacție, fiind în concediu, am timp să răsfoiesc mai pe îndelete zărele și să vă mulțumesc scriu cite ceva. Mă uimesc mult, în ultima vreme, cazurile relatate privind diferite abuzuri în dauna autului obștesc și al cetățenilor, abuzuri cauzate, după părerea mea, de o gonă nebună, nebună, după bani, în special bani nemuncii care, probabil, nu au mîros aparte. Se remarcă mereu, și așa este, că în anumite cazuri de delapidări, strageri, excocherii o parte din vină o poartă și cei care au datoria să controleze, să efectueze cu spirit de răspundere controlul financiar fiind plătii în acest scop.

Societatea e obligată să scoată pe cei care nu o deservesc, pe cei care nu se conformează legilor scrise și nasoria ale bunei civinile. Lăta citeva exemple. Cădețeanul Crițoi Ioan, strungar la Uzina „Ciocanul”-Nădrag, era grao bolnav, temperatura îi oscila între 39 și 40 de grade. Mergînd la dispensarul usinei, întîlnindu-se pe medicul Nicolae Ighisan, care însă refuză consultul pe motiv că l-a trecut ora de serviciu. Ca un funcționar din cel înclă, stigmatizat în carciouri, îl înclă bîrăncă și să vînd... a doua zi. Mi-e imposibil să redau dialogul dintre pacienți și discipolul lui Esculap. Nu-i cîștase nimeni medicul să facă un transplant de inimă, dar o consultație putea accorda. La „Alimentara” nr. 1 din aceeași localitate (responsabilă Chivu Paraschiva) se servește fără halat, iar atunci cînd m-am permis să fac o observație, am fost tratat și servit în așa fel, încît nici n-am mai putut consuma în linște ceea ce cumprășeam. La magazinul de „Fructe și legume”, Marși Ecaterina, gestionar, nu vinde făina decît dacă cumperi minimum 5 kg. Explicația? Nu-o știe nimeni, nici medicul gestionar. La același magazin au fost trimise, de către O.R.V.L.F.-Lugoși, nici mai mult, nici mai puțin de 2 kg fasole verde pentru un întreg centru muncitoresc.

Considerînd că cele citeva cazuri expuse vor găsi oare și rezolvare în cadrul redacției ței care înclă legile nu o mare teamă de publicitate, pentru cei care adevărat comorzi, să multumesc, dorînd tuturor celor de la redacție sănătate, succese în muncă și-o operativitate.

Cu respect,

prof. MIHAI RĂDUCANU
Liceul pedagogic-Bacu

RADU GAVRIL
profesor, Nădrag

TELEVIZIUNE

MIERCURI, 7 AUGUST 1968

- 10.00 — T. V. pentru specialiștii din industrie. Ciclu „Automatizarea”. Cum se realizează o automatizare industrială (reluare).
- 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață.
- 17.30 — Pentru școlari „Ex-Terra 68”.
- 18.00 — Telematica economică. Ancheta T. V. Păsări călătoare.
- 18.30 — Curs de limba germană — reluarea lecției a 4-a.
- 19.00 — Club XX — emisiune pentru tineret. „Prietenii mării”.
- 19.30 — Telematica de seară.
- 19.50 — Buletinul meteorologic. — Publicitate.
- 20.00 — Soliști de muzică populară.
- 20.15 — Transfocator.
- 20.45 — Avangarda.
- 21.00 — Telematică. „Pisătoșul” — producție a studenților din R. F. a Germaniei. Prezintă Alice Mănoiu.
- 22.35 — Vacanță pe portativ.
- 22.50 — Panoramic.
- 23.10 — Telematică de noapte.
- 23.20 — Închiderea emisiunii.

VIVA MARIA

rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16,15; 18,45; 21,15).

ȘAPTE OAMENI DE AUR

rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,45; 19; 21,15); Festival (orele 9; 11,35; 13,30; 16; 18,30; 21); Ciclu de artă (orele 10; 13; 16,30; 18; 20,30).

MOSTENIREA LUI ACHILE

rulează la Luceafărul (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

INTILIRIE ÎN MUNTII

rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19).

PIRAMIDA ZEULUI SOARE

rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

FREDDY, LOVEȘTE TU ÎNȚI!

rulează la Lumina (orele 9,15; 15,30; 18; 20,30).

VICONTELE PLĂTEȘTE PO-LIȚA

rulează la Dolina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

HISTRIA HERICLEIA ȘI LE-BEDELE — LUMEA LOR — ORIZONT ȘTIINȚIFIC 6.968

rulează la Dacia (orele 8,15; 10,30; 12,45; 15,15; 17,30; 19,45; 21,15).

DUELUL LUNG

rulează la Giulești (orele 10; 12,30; 14; 16,30; 18,45; 21,15); Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

CAUT O NEVASTĂ

rulează la Dacia (orele 8,15; 10,30; 12,45; 15,15; 17,30; 19,45; 21,15).

PE FIR — MOARA VISELOR — CASA LUI CĂLINESCU — HOCUS-POCUS

rulează la Timpuiri noi (orele 9-21 în continuare).

ESCROC FĂRĂ VOIE

rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30).

FALSA LIRĂ DE AUR

rulează la Ferovar (orele 8,45; 14,15 în continuare, 17,15; 20); Exelsior (orele 9,45; 12,30; 15,15; 18,15; 21).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD

rulează la Înfrățirea (orele 10; 16; 18; 20).

ALCERE DE ASASINI

rulează la Buzăși (orele 15,30; 18); Munca (orele 15; 17,30; 20); Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

BOMBA DE LA ORA 10,10

rulează la Cîrîngal (orele 15,30; 18; 20,15).

CINEMATOGRAFE

16,30; 18,45; 21).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD

rulează la Înfrățirea (orele 10; 16; 18; 20).

ALCERE DE ASASINI

rulează la Buzăși (orele 15,30; 18); Munca (orele 15; 17,30; 20); Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

BOMBA DE LA ORA 10,10

rulează la Cîrîngal (orele 15,30; 18; 20,15).

DUELUL LUNG

rulează la Giulești (orele 10; 12,30; 14; 16,30; 18,45; 21,15); Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

CAUT O NEVASTĂ

rulează la Dacia (orele 8,15; 10,30; 12,45; 15,15; 17,30; 19,45; 21,15).

AVANTURIERII

rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45); Aurora (orele 8,30; 11,15; 14,40; 17,15; 20); Arta (orele 9; 15,45; 18; 20,30); Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

EL DORADO

rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

UN DOLAR GAURIT

rulează la Miorța (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,80).

MESTECANUL

rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

UN BARBĂ ȘI O FEMEIE

rulează la Moșilor (orele 15; 17,30; 20).

INIMĂ NEBUNĂ, NEBUNĂ DE LEGAT

rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

RĂZBUNAREA HAIDUCILOR

rulează la Viltorul (orele 15,30; 18; 20,30).

PRIN KURDISTANUL SĂLBATIC

rulează la Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 20,30).

STUDIU DESPRE FEMEIE

rulează la Rahova (orele 15,30; 18); Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

TAFY ȘI VINĂTORII

rulează la Tomis (orele 9; 15,45; 18,15); Flămura (orele 9-18).

INTRE NOI

rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

INTREBAREA LUI I. T. SE ADRESEAZA SI SCOLII

Luminița Ghivirigă

Scrisoarea lui I. T. a stăruit nu numai simple ecouri. Era firesc să fie așa și este bine că s-a imprimat astfel. Numărul mare al elevilor care s-au antrenat în dezbateri, faptul că toți depășesc simpla comentare a situației concrete — I. T., Mircea — referindu-se la împrejurări similare din viața clasei lor — pledează în favoarea considerării fenomenului ca relativ răspândit.

Chiar dacă nu se obiectivează întotdeauna și nu se manifestă în forme acute, atare stări conflictuale se ivesc frecvent în colectivele de elevi, ritualizate a carității lor având temeiuri în relațiile sociale existente. Nu e neapărat nevoie ca cei doi parteneri să fie — unul, cu sensibilitate în exces, „complexat” de condiții materiale inferioare și celălalt să cumuleze însuși situații la extrema contrară.

Intr-un anumit sens, am putea spune chiar că sint mai greu de suportat stările care nu ajung să izbucnească, ci doar „se simt” se întinse vag, încet și dificil de exprimat, în vorbe, ce anume fapte și atitudini acuză conflictul. Sint greu de suportat mai ales prin permanența lor.

Iar relațiile dintre colegii de clasă, printre alte note specifice o au și pe aceea că zi de zi, și sint impuse oricarei cu și relațiile dintre frați. Pe un vecin de bloc, sau un băiat de pe strada ta, pe fata unor cunoscuți ai familiei îi mai poți evita, ignora. Alături de colegi, petreci câteva ore pe zi obligatoriu, îi vezi, îi auzi, stai lângă ei în bancă, ieși cu ei în recreație, te simți solidar cu ei, îl ții în considerație — în bloc sau individual — și când vrei să te desolidarizezi de ei, te compari, te raportezi la ei chiar când te preocupi numai de tine. Fapte mărunte, la prima vedere, dar semnificative pentru cel în cauză, vin una după alta, timp de câteva luni pe an, în cițva ani din viață, să structureze în

pot tria dect parțial — cerind trecerea copilului într-o anume clasă ori interzicind acestuia ca unui coleg să-i devină și prieten sau, dimpotrivă, cu îndemnul categoric, hotărâsc: „Impriete-nește-te cu băiatul lui...”. În ochii unor părinți, premialul clasei este mai greu de acceptat ca premiant — clasat înaintea copilului lor dacă trăiește în condiții modeste. Și în cto case nu s-au rostit vreedată cuvinte care rănesc „să nu-l mai prind pe aici pe coleg kta al tău prost îmbrăcat”? Aceiași părinți care rinvesc la atențiile unui alt coleg al copilului, flatați să-l vadă în casa lor, numai fiindcă familia lui e „cineva”. Ce importantă are că el e cam prostănac și anti-păic?

Și în aceste condiții, împotriva influențelor părinților, ciți tineri nu se orientează sigur, bine, în alegerea prietenilor, prejudecând bucuriile unei reale afinități fratemitei pe preocupări și năzuințe comune?

Pentru dobândirea și păstrarea acestor prietenii, ei luptă făcând ori pe ascuns și uneori au drept adversari nu numai pe părinți, fiindcă în tabăra acestora mai trec câte o dată și profesorii.

De fapt, se impune o întrebare simplă: rămân străine cadrele didactice de ceea ce se petrece sub ochii lor, în clasă? Atenția lor se îndreaptă numai spre corectarea temelor, urmărirea progreselor la învățătură, aspectul exterior al elevilor (corectitudinea țiutei, pieptănătura etc.) disciplină? Și dacă — preocupate de fiecare elev din colectivul de care lucrează — de tendințele și împlinirile lui — și primesc pe fiecare, deci întregul colectiv, nu sesizează acele fafete mărunte la care ne-am referit înainte? E mai comod uneori să se treacă cu vederea existența lor. Să ne amăgim că „nu sint probleme” iar în darea de seamă trimestrială ori anuală să notăm: „Clasa... cu un efectiv de... elevi se prezintă astfel... promovată... corijenți... etc.”. Să rămănem la formule de autolăudă, lozincarde: „Elevii noștri au crescut în spiritul dragostei și respectului față de muncă, în colectiv, prin colectiv, pentru colectiv; sint toți pentru unul și unul pentru toți etc. Să ne bucurăm că ei se pricep să alcătuiască compuneri măiestrit înflăcărate, chiar dacă dincolo de vorbe iesc uneori la iveală zgura?”

Curajul, luciditatea sint preferabile optimismului credul în cîntăreia rezultatelor muncii educative.

Mai mult dect atit, mai mult dect a măsura obiectiv se cere educatorului să intervină. Cu tot sistemul său de metode și mai ales prin forța exemplului personal.

E departe de noi — în timp, dar mai ales ca mentalitate — „pedagogul de școală nouă” în cult, laș și ridicol, demonstrînd servil impresionantă doamnă din înalta societate a banului „știința” micului Friaridi, odrasla prețioasă a Cunoștinței venite să asiste la examen. Dar de ce trebuie să ne mai amintim din cînd în cînd de eroii lui Caragiale și altfel — sugerați fiindu-ne de fapte desprinse din cotidian? Acum, ele dor mai puternic.

De ce, la începutul anului școlar se mai poartă dispute în cerculii privind repartizarea elevilor pe clase („fi convine, ai pe fata lui...”, „Luai-ți copii de la cîmîn”)?

De ce dacă un suplinitor incidental a pus o notă mică, fără să se uite pe prima pagină a catalogului, unde scria numele, a dresa și ocupația părinților — și dacă fără să știe al cu este elevul nepregătit, profesorul clasei contestă nota?

De ce cînd se comit abateri, cîmîn un elev vine cu desenul făcut de tata sau cu servetele la lucru cusut de mama, cînd sint concursuri și serbări, cînd se alcătuesc delegații de elevi și liste cu locuri limitate pentru trîmieri în tabere, excursii, cînd se alog elevi să primească oșpeți în școală, să ofere buchete cu flori — în toate aceste împrejurări și în altele multe, se are în vedere nu atît elevul, sau nu numai elevul, ci părinții („ce-o să zică cutare?”, „să nu se supere...”, „să-l am în vedere pe băiatul lui...”).

De ce nu sint ajutate întotdeauna părinții să înțeleagă că de la ei, de la ce văd și trăiesc copiii acasă pornesc multe din atitudinile care au generat dezbaterile de față?

Este prea frumoasă și nobilă meseria de educator, ca să tolereze în preajma ei uritul din aceste meschine gânduri și atitudini. Cu atît mai mult, cu cît ele sint fenomene izolate, netipice, pe fondul general al manifestărilor proprii nouă astăzi. De ce nu apar în miile de școli sătești sau din centrele muncitorești și constituie o realitate acută numai pentru unele orașe și, cu deosebire, pentru unele Capitală?

școlii sau numai la cinema cînd sint singuri, sau din interese.

Pe vremea adolescenței mele erau frecvente cazurile cînd prietenii se leagă din interese meschine, materiale, se stratificau după poziția socială a părinților. Firește existau și atunci prietenii adevărați, de o mare frumusețe și puritate, care au durat în timp, indiferent de drumul, adesea sinuos, străbătut de unul sau altul din parteneri.

Dar să revenim la întrebarea la care I. T. așteaptă un răspuns.

Parafrazînd cunoscutul proverb „prietenul la nevoie se cunoaște” se poate spune că prietenul se cunoaște și la bucurie.

De aceea, dragă I. T., cred că prea repede l-ai considerat pe Mircea prietenul tău. Probabil că Mircea face parte dintre acei tineri care își alog prietenii nu după calitățile lor reale ci după aspecte superficiale cum ar fi mediul din care provin, posibilitățile materiale ale familiei. Or, tocmai aceste bunuri nu le a-

rămăne între noi, tu ești mai bogat dect Mircea fiindcă ai văzut cu ochii dulc întîmplarea, că al gîndit gestul cu delicatete.

La rîndul lor, părinții voștri pot reflecta și ei asupra acestui subiect al „îmbogățirilor” matura lor chibzuită putînd să se cenzureze, înainte ca ele să se împline, episoadele care nu le fac cîinste lor și odraslelor lor.

În încheiere, te rog încă o dată I. T. să dobîndești înțelegere deplină față de gestul prietenului tău și să nu fii aspru judecîndu-l dect dacă el nu-și va schimba comportarea. Și-ți mai spun, alt lucru care rămăne între noi că la o ocaziune nu e neapărat obligatoriu să fii invitat în mod special. Ca gazdă ți usa deschis celor dragi, ca prieten al sărbătoritului îi treci pragul simțindu-te în preajma lui ca la tine acasă...

Interpretarea matură a tot ceea ce se întîmplă cu noi trebuie să se conjuge și cu știința de a înțelege, de a ierta, de a lega subțil fire la prima vedere rupte...

în concepțiile lor, în viață, în activitatea zilnică.

Dar prietenii durabile trec de pragul școlii, tinerii caută ca să-și dai seama că acestea nu sint calități personale pentru care acorzi stimă ori dispreț. Dacă colegul învață bine, își vede de muncă, respectă

E MAI UȘOR SĂ STRICI O PRIETENIE DECÎT S-O CONSTRUIEȘTI

Acad. Eugen Macovschi

Intr-o prietenie adevărată tinerii nu se conduc după aspectul vestimentar sau după

pe profesori și stimează colegii, are o comportare corectă în viață, atunci este un om integru și va fi poate și un bun prieten. Nu-i un prieten adevărat cel ce caută societatea unui coleg numai în cadrul

de a dramatiza excesiv asemenea simțămînturi, de a le povesti cu un ton încercînd de dumble pretinșiri. Dragul meu I. T. e limpede că ai dreptate. Și concluzia

APĂRÎND SĂRBĂTORILE PRIETENIEI...

la care ajuungi tu mi se pare cea mai apropiată de adevăr dar onomastica lui Mircea N. cu tristă ei amintire poate fi nu sîrșitului ei începutul unor sărbători ale prieteniei. Cum? Prin reflex.

Gheorghe Tomozel sut dect cineva, sau să fii mai „sărac” cu un magnetofon. Nu e exclus ca viitorul să confirme ceea ce e de încriminat în por-

tretul lui Mircea N. după cum se poate presupune mai lesne, el poate evolua spre o ținută cu totul demnă, omenescă. Cînd vă veți întîlni peste ani și ani, dacă

rămăne între noi, tu ești mai bogat dect Mircea fiindcă ai văzut cu ochii dulc întîmplarea, că al gîndit gestul cu delicatete.

La rîndul lor, părinții voștri pot reflecta și ei asupra acestui subiect al „îmbogățirilor” matura lor chibzuită putînd să se cenzureze, înainte ca ele să se împline, episoadele care nu le fac cîinste lor și odraslelor lor.

În încheiere, te rog încă o dată I. T. să dobîndești înțelegere deplină față de gestul prietenului tău și să nu fii aspru judecîndu-l dect dacă el nu-și va schimba comportarea. Și-ți mai spun, alt lucru care rămăne între noi că la o ocaziune nu e neapărat obligatoriu să fii invitat în mod special. Ca gazdă ți usa deschis celor dragi, ca prieten al sărbătoritului îi treci pragul simțindu-te în preajma lui ca la tine acasă...

ceste sentimente lipsite de prietenia nu este adevărată. De obicei prietenii la vîrstă adolescenței încep de pe băncile școlii și se cimentează cu trecerea timpului dacă partenerii găsesc puncte comune

eu în școală existau cu adevărat bogății și săraci! Astăzi bogăția are alte definiții. Sărăcia așa cum am trăit-o nu mai există. Un anumit complex al copilului sărac m-a urmărit cu tiranie peste tot și s-a reflectat în tot ce am făcut pînă acum. Ce folos că acum fmi pot cumpăra o sută de creioane colorate cînd atunci cînd le vedeam sticînd ca niște stalactite de peșteră cu Albă ca Zăpada nu-mi era îngăduintă nici să le ating. Dar, nu știu cum s-a întîmplat dar posesorul creioanelor s-a irosit într-o existență a-moăniă, iar mie mi-a fost dat un meșteșug care e al scrisului. Deci al creioanelor. Fie ele și colorate.

Vreau să spun că lucrul cel mai grav care s-ar putea întîmpla în urma unor episoade ca acela relatat de I. T. ar fi moștenirea unui complex de inferioritate. Sigur, un singur gest strîmb nu înseamnă mare lucru dar înmulțite, asemenea gesturi pun în primejdie vibrația pură a sensibilității umane. Primejdioasă ar fi și încercarea

DE CE N-AM FOST INVITAT

LA ZIUA COLEGULUI MEU?

INTREBAREA ELEVULUI I. T. „DE CE N-AM FOST INVITAT LA ZIUA COLEGULUI MEU?” A TREZIT UN PUTERNIC ECOU ÎN RÎNDURILE CITITORILOR NOSTRI. TIMP DE O LUNĂ AM PUBLICAT RĂSPUNSURI ÎN ALE COLEGILOR SĂI, CARE AU CONFIRMAT SAU ÎNFRIMAT SITUAȚII CA CELE SEMNALATE DE I. T. LE-AU COMENTAT CU SURPRINZĂTOARE MATURITATE. LA RÎNDUL LOR, PĂRINȚII ȘI CADRE DIDACTICE N-AU RĂMAS ÎNDEFERENȚI FAȚĂ DE TULBURĂTOARELE ÎNTREBĂRI ALE SEMNATARULUI SCRISORII, ȘI-AU EXPRIMAT OPINIILE ÎN COLOANEA ZIARULUI DEMONSTRÎND ODATĂ ÎN PLUS CÎT DE NUANȚAT SE CERE A FI MUNCA DE EDUCARE A TINERII GENERAȚII. ÎN PAGINA DE FAȚĂ, GĂZDUIM ULTIMELE ECOURI LA ACEASTĂ DEZBATERE.

În viață întîlnești destule lucruri care te impresionează. Unele mai mult, altele mai puțin. În tot cazul, cele din perioada școlii și a minunatei vîrste a adolescenței rămăne puternic întipărite în memoria noastră. Este perioada visurilor nobile și a plinurilor care te pun în contact universalului tău; cu un univers așa cum îl dorești tu, cel care ai trăit în niște condiții date, create de alții. Uneori marile visuri ale copiilor, ale adolescenților se îndeplinesc. Alteori, nu. Depinde de visuri și, mai ales, de factorii care acționează în perioada în care ele ar trebui să se realizeze. Dar la urzela idealurilor noastre contribuie alți factori, printre care părinții, mediul cel mai intim în care ne formăm, joacă un rol hotărîtor. Prin natura lucrurilor copilii sint drepti și mărînișoși. Pînă la o anumită vîrstă ei rămăne un aluat proaspăt pe care-l modelează părinții, apoi școala, strada, întregul mediu înconjurător.

Este foarte adevărat că o importantă deosebită în dezvoltarea corectă a copiilor, a tineretului în general, o au condițiile în care ei cresc, mediul spiritual cu care se află în contact. În discuția despre educația unui tînar în afără de tot ceea ce înseamnă el ca individ, înzestrat cu calități și voință, mai apar încă un element indispensabil unui asemenea proces: condițiile materiale. Intr-o societate civilizată se fac eforturi susținute de a se asigura condiții corespunzătoare pentru ca procesul instructiv-educativ al tinerilor să fie cit mai cuprinzător. Socialismul este prima societate umană în care totul este destinat servirii omului, participant activ în producerea bunurilor materiale și spirituale. Dacă ne-am referi la țara noastră, ar trebui să amintim cîteva fapte evidente pentru oricine: lichidarea definitivă și prin totdeauna a analfabetismului, creșterea continuă a numărului de școli, elevi și cadre didactice, asigurarea materială a întregului proces de învățămînt etc.

Aceasta se referă numai la un aspect care vizează intervenția și sprijinul statului într-un proces foarte complex. Alt aspect îl prezintă condițiile materiale și spirituale create de mediul familial, condiții care au fost, sint și vor fi încă mult timp diferite pentru că în societate acționează

cială, că pot asigura copiilor lor condiții bune de muncă și viață, le dă dreptul să se socotească altelea dect sint? Sau faptul că unii părinți au posibilități materiale și spirituale mai reduse dect alții, le dă dreptul copiilor lor să-i judece aspru, sau să se jeneze de proprii lor părinți?

Realizările părinților în mod normal te bucură, îți umplu inima de mîndrie, la fel cum însușesc-le lor te intristează sau chiar te amărăsc. Ca membru al unei familii împărțit totul, bun sau rău, cu ceilalți. Și părințele se bucură sau se intristează de notele bune sau rele sau de fafetele bune sau rele ale copilului. Bucuriile sint însă diferite ca rang și intensitate. Dacă părințele vede în copil rezultatul unor eforturi materiale și spirituale ale sale, modelarea acestuia în conformitate cu anumite principii

IMPLICAȚIILE UNEI APARENTE LIPSE DE POLITEȚE

Conf. univ. dr. Ovidiu Bădina

pentru a forma un om care să corespundă anumitor idealuri, cu alte cuvinte, un produs al muncii și străduințelor sale — copilul vede în părințe un model, bun sau mai puțin bun, pe care vrea sau nu vrea să-l urmeze. Faptul că părințele este un mare specialist, un om cu o conduită și o situație deosebită, în nici un caz n-a fost, nu este și nu va fi meritul copilului. Aceasta poate fi prilej de satisfacție proprie, dar nu și un criteriu de apreciere a propriei valori. Valoarea cuiva constă în ceea ce este el, în ceea ce realizează el ca om, ca cetățean. De aici și concluzia că trebuie să faci totul ca „să fii cineva prin tine însuși”, iar munca părinților, indiferent de locul și felul în care se manifestă, trebuie apreciate pentru că, fiecare, în felul lui, contribuie la desăvîșirea gigantică a noastre construcții: societatea socialistă.

Zicala românească în legătură cu „cei șapte ani de acasă” cuprinde mult adevăr. Este drept că acestor ani li se pot adăuga încă foarte mulți ani „de-acasă”. La meritele și deficiențele copiilor sint și trebuie să fie părtași

și imită. Acesta este un aspect ce poate fi prelunțit cu amestecul direct al părinților în prietenii copiilor. Ei trec la o selecție, în conformitate cu „anumite criterii”, a prietenilor copiilor; fnt-us amuzant sens copilii devin „instrumente” folosibile pentru atingerea unor scopuri mai mult sau mai puțin declarabile. Unii copii sesizează aceasta și-și judecă aspru părinții. Uneori reacționează, fapt ce constituie sursa unor conflicte. Alții, ori cred că părinții „știu ce fac”, și deci îi urmează cu convingere, ori deși își dau seama de eroarea părinților, se supun.

În relațiile dintre părinți și copii sint multe canale prin care primii influențează direct sau indirect asupra secundilor. Dar sint și cazuri cînd părinții unor copii influențează negativ asupra altora prin intermediul copiilor lor, în cadrul grupurilor de prieteni.

Și totuși — ca să revenim la tema care a declanșat aceste observații — de ce n-a fost invitat elevul I. T. la ziua colegului său?

Pentru a găsi răspunsul cel mai corect este nevoie să ai mai multe elemente. O discuție lămuritoare între I. T. și Mircea ar fi fost deosebit de necesară. S-ar putea ca Mircea să fi avut suficiente motive care să-i dea posibilitatea să explice de ce a procedat așa. Poate el, poate părinții, poate alți invitați au avut ideea ca Mircea să nu-și invite colegul. Poate o-au fost unele considerente ce trebuie cunoscute. Iată de ce cred că o discuție prietenească trebuia să aibă loc, indiferent sub ce formă și cine ar fi provocat-o. În lipsa ei nu putem face dect presupuneri.

a. Indiscutabil că părinții lui Mircea au o mare răspundere; chiar dacă ei n-au intervenit direct în selectarea invitaților la aniversarea zilei de naștere a fiului lor, ei l-au dat o anumită educație. I-au învățat să se comporte (cu prietenii și neprietenii) într-un anumit mod.

Sint unii părinți care au posibilități materiale bune, care se gîndesc și-și crează copii în condiții deosebite, altele dect cele în care s-au dezvoltat ei. Se pare însă că aceștia își rup copiii de viața zilnică, de realitățile vieții, de condițiile concrete în care muncim și trăim. Nu le dau posibilitatea — și, probabil, nici nu se străduiesc, sau poate unii dintre acești părinți nu înțeleg ei înșiși etapa ce-o parcurgem — să priceapă greutățile zilelor noastre, eforturile care le-am depus și le depunem ca să fim ceea ce sintem. Asemenea părinți, aproape fără voie își transformă copiii în paraziți. În oameni nesimțitori și neînțelegători față de tot ceea

ce este în jurul lor. Or, aceasta nu cadrează cu munca și eforturile poporului nostru. Ar fi bine ca asemenea părinți să-și aducă aminte ce-au fost și să nu îndepărteze copiii de la idealurile de la idealurile pentru care ei înșiși au luptat, să încerce să le dea, pe lînga bune condiții materiale, și o viață spirituală corespunzătoare etapelor în care ne aflăm.

b. Poate că Mircea este un băiat cu un fond curat, un băiat bun, dar care nu stă încă pe propriile sale picioare, nu știe ce vrea și cum să-și manifeste corect voința. Dar s-ar putea fi vorba de o altă cauză: Mircea s-a fi fiul unor părinți care nu au izbutit să facă din copilul lor — tocmai prin „condițiile deosebite” ce i le-au creat — un om care să aprecieze munca lor și a altora, străduințele lor și ale altora. Dîndu-i totul, satisfacîndu-i toate capriciile, au izbutit să facă din copilul lor un îmbrătat, interesat doar pentru el și cei la fel cu el, un superficial încrezut, un băiat care știe cîte ceva, dar în realitate un mic monden mărgînit. De aici poate reacții ca cele descrise de I. T.

c. Poate că și I. T. are unele slăbiciuni, lămești, dar slăbiciuni care să-l facă altora neplăcut sau nedorit. Oamenii, indiferent de vîrstă, sint oameni, au sensibilitățile și reacțiile lor — uneori neașteptate. În cazul acesta Mircea, dacă a observat asemenea slăbiciuni la I. T. și nu l-a spus deschis totul, nu este nu numai un bun prieten, ci nici bun coleg. Prieten adevărat înseamnă să fii deschis față de partener, să i te dezvălui integral, să fii aproape de el și la bune și la rele, să-i cunoști părerile și el să le cunoască pe ale tale în toate problemele esențiale. Iporizia este dușmanul prieteniei.

Dar dacă scrisoarea lui I. T. este incompletă? Noi am citit numai părerea lui I. T. Dar Mircea? N-are nimic de spus?

(Urmare din pag. 1)

ADMITEREA ÎN FACULTĂȚI — SEPTEMBRIE 1968

Din partea Ministerului Învățământului

Ministerul Învățământului face cunoscut că, pentru ocuparea locurilor rămase disponibile în învățământul superior după concursul din iulie pentru concurs de admitere care va începe în ziua de 5 septembrie 1968.

Inscrierile candidaților la concurs se fac la secretariatele facultăților, cu începere de la 10 august și se încheie la 4 septembrie, ora 10 a.m.

Specialitățile și facultățile la care se organizează acest concurs sînt următoarele:

A. ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR TEHNIC

CURSURI DE ZI:

- Mașini și aparate electrice — Facultatea de electrotehnica — București;
- Electroenergetică — Facultatea energetică — București, facultățile electrotehnice Iași și Timișoara;
- termoelectrică — Facultatea energetică București;
- hidroenergetică — Facultatea energetică București;
- electronică aplicată — Facultatea electronică și telecomunicații București;
- telefonie-telegrafice — Facultatea electronică și telecomunicații București;
- telecomenzi feroviare — Facultatea electronică și telecomunicații București;
- ingineri fizicieni — Facultatea electronică și telecomunicații București;
- automată — Facultatea automată București;
- calculatoare — Facultatea automată București și Facultatea de electrotehnica Timișoara;
- electromecanică — Facultatea de mecanică Brașov și facultățile de electrotehnica Cluj, Iași și Timișoara;
- mașini termice — facultățile de mecanică București, Iași și Timișoara;
- aeronave și instalații de bord — Facultatea de mecanică București;
- utilaj chimic — Facultatea de mecanică Brașov și facultățile de mecanică Cluj, Iași și Timișoara;
- mașini hidraulice și pneumatice — facultățile de mecanică București și Timișoara;
- mecanică agricolă — facultățile de mecanică agricolă București și Timișoara și facultățile de mecanică Brașov, Cluj și Iași;
- tehnologia construcțiilor de mașini — Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini București și facultățile de mecanică Cluj, Galați și Timișoara;
- mecanică fină — Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini București;
- material rulant — Facultatea de transporturi București și Facultatea de mecanică Timișoara;
- autovehicule rutiere — Facultatea de transporturi București;
- tehnica transporturilor feroviare — Facultatea de transporturi București;
- mașini și utilaje de prelucrare la cald — Facultatea tehnologia construcțiilor de mașini Brașov și Facultatea de mecanică Cluj;
- nave și instalații de bord — Facultatea de mecanică Galați;
- tehnologia sudurii — Facultatea de mecanică Timișoara;
- tehnologia mecanică a filării și țeserii — Facultatea de industrie ușoară Iași;
- tehnologia chimică a pielii și confecții din piele — Facultatea de industrie ușoară Iași;
- tehnologia substanțelor anorganice — Facultatea de chimie industrială București;
- chimia și tehnologia materialelor de construcții — facultățile de chimie industrială București și Timișoara;
- tehnologia substanțelor organice — facultățile de chimie industrială București și Timișoara;
- tehnologia poligrafică — Facultatea de chimie industrială București;

— tehnologia compozițiilor macromoleculare — Facultatea de chimie industrială Timișoara;

— elaborarea fontei și oțelului — Facultatea de metalurgie București;

— turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase — Facultatea de metalurgie București;

— deformarea plastică și tratamentul termic al metalelor — Facultatea de metalurgie București;

— metalurgia metalelor neferoase — Facultatea de metalurgie București;

— industria lemnului — Facultatea de industria lemnului Brașov;

— construcții civile și industriale — facultățile de construcții București, Cluj, Iași și Timișoara;

— instalații pentru construcții — Facultatea de instalații pentru construcții București;

— mașini și utilaj pentru construcții — Facultatea de mașini și utilaje pentru construcții București;

— construcții hidrotehnice — facultățile de hidrotehnica București și Iași și Facultatea de construcții Timișoara;

— drumuri și poduri București și Iași și Facultatea de construcții Timișoara;

— drumuri și poduri București;

— geodezie și sistematizare teritorială — Facultatea de geodezie și sistematizare teritorială București;

— prospecțiuni geofizice — Facultatea de geologie tehnică București;

— forajul sondelor și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze — Facultatea de forajul sondelor și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze București;

— tehnologia și chimizarea petrolului și gazelor — Facultatea de tehnologia și chimizarea petrolului și gazelor București;

— mașini și utilaj petrolier — Facultatea de mașini și utilaj petrolier Ploiești;

— exploatarea minieră — Facultatea de mine Petroșani;

— prepararea substanțelor minerale utile — Facultatea de mine Petroșani.

CURSURI SERALE:

— mașini și aparate electrice — Facultatea de electrotehnica București;

— electronică aplicată — Facultatea de electronică și telecomunicații București;

— telefonie-telegrafice — Facultatea de electronică și telecomunicații București;

— telecomenzi feroviare — Facultatea de electronică și telecomunicații București;

— mașini termice — Facultatea de mecanică București;

— electromecanică — facultățile de electrotehnica Cluj și Timișoara;

— material rulant — Facultatea de transporturi București;

— tehnologia substanțelor anorganice — Facultatea de chimie industrială București;

— tehnologia substanțelor organice — Facultatea de chimie industrială București;

— turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase — Facultatea de metalurgie București;

— deformarea plastică și tratamentul termic al metalelor — Facultatea de metalurgie București;

— tehnologia poligrafică — Facultatea de chimie industrială București;

B. ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR AGRONOMIC

CURSURI DE ZI:

— zootehnie — facultățile de zootehnie București și Timișoara.

C. ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ECONOMIC

CURSURI DE ZI:

— economia agriculturii — Facultatea de economia producției București și facultățile de studii economice Craiova și Cluj;

— economia industriei, construcțiilor și transporturilor — Facultatea de studii economice Cluj;

— contabilitate — Facultatea de contabilitate București și

— cibernetică economică — Facultatea de calcul economic și cibernetică economică București;

— merceologie — Facultatea de comerț București;

CURSURI SERALE:

— economia industriei, construcțiilor și transporturilor — Facultatea de economia producției București și facultățile

D. ÎNVĂȚĂMÎNTUL UNIVERSITAR

CURSURI DE ZI:

— matematică (toate secțiile) — facultățile de matematică — mecanică București, Cluj, Craiova, Iași și Timișoara;

— mecanică — Facultățile de matematică-mecanică București, Cluj și Iași;

— fizică (toate secțiile) — facultățile de fizică București, Cluj și Iași;

— electroradiofizică — Facultatea de fizică Timișoara;

— fizică-chimie — Facultatea de fizică Timișoara;

— chimie (toate secțiile) — facultățile de chimie Cluj și Iași;

— filozofie — Facultatea de filozofie București;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Iași;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară și Facultatea de filologie Cluj;

de studii economice Cluj și Iași;

— contabilitate — Facultatea de contabilitate București și facultățile de studii economice Cluj și Iași;

— statistică — Facultatea de calcul economic și cibernetică economică București;

— economia comerțului interior — Facultatea de comerț București;

— finanțe — Facultatea de finanțe București.

— limba și literatura română — secundar limba și literatura străină București și facultățile de filologie Iași și Timișoara;

— limba și literatura rusă — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română — Facultatea de limbi și literaturi străine București și Facultatea de filologie Iași;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura engleză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura franceză — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— limba și literatura germană — secundar limba și literatura română sau maghiară — Facultatea de filologie Cluj;

— nici măcar tema tratată. Multe cuvinte, noțiuni obișnuite de alfel, le erau neînțelese; expunerea la care participaseră ar fi trebuit să urmeze multor altora, fiindcă nu poți fi înțeles cu geometria neeuclidiană fără ca mai întâi să te familiarizezi cu punctul, cu paralela. Și totuși nu putem concepe ca unor elevi de liceu asemenea lucruri să le fie greu accesibile. Anchetă aveți să limpezescă totul; în sală se aflau elevi al liceului nr. 1, dar nu cei din clasele de liceu — ci elevii claselor a V-a, a VI-a, a VII-a. Mai mult, vecinii noștri erau, precursorii, aplauzele lor de la finele expunerii, datorate în parte și spiritului de imitație, exprimau nerăbdarea de a începe filmul.

dar el n-avea nici o vină. Nici nu știu că înveștura la care participaseră se va înscrie în evidențele comitetului municipal U.T.C. cu litera majusculă a realizării, drept acțiune politico-educativă.

Într-o modalitate la care se apelează cel mai adesea pentru răspunderea rezultatelor tinerilor pentru politică, se numără deci și aceste INTLNIRI. Intimurile cu activități de partid și de stat, cu specialiști din diverse domenii, cu oameni de cultură etc. Modalitatea se recomandă de rar, această ar fi inițiativa, de-a face selecție, de-a lăsa la cea mai înaltă vârstă posibilă, de folos reciproc, al unei convorbiri, al unei întâlniri cu tineretul.

Nu întrebăm de unde provine lipsa dintr-un cadru de organizare, dintr-un raion — era la începutul anului — față de instruirea la care erau invitate. A fost suficient să participăm la o „Zi a secretarului” ca în bună măsură să ne dumirăm. Venise ca și în alte rânduri, reprezentant al tineretului superior, care, nici măcar după o sumară informare, a năvălit tot ce pregătiseră organizatorii acțiunii și a făcut un program personal. A vorbit despre toate și nimic. Mai mult ca să se grozvească sau ca să mascheze

Vom încerca să desprindem din numeroase opinii, răspunsuri la această întrebare. Dar nu mai înainte de a prezenta în ceas ce privește asemenea manifestări de interes și de participare, două atitudini distincte. Pe de o parte, sînt întâlnirile festive, acțiuni de așa-zisă prestație, inițiate doar cu prilejul unor evenimente, din care cauză și capătă în preocupările unor organe U.T.C. caracter de campanie, în care se desfășoară o activitate, planificată în câteva organizații de o întințire, vine altă nu știm care sîrbătoare, iar o serie de întâlniri. În asemenea manifestări primară adesea, nu preocuparea de informare, de instruire, de înțelegere, numărul sau forța aplauzelor amabile, și nu în puține cazuri, abia partea a doua, programul de muzică ușoară sau filmul. Este procedul cel mai frecvent. Pe de altă parte, însă, cu alte semnificații și consecințe, sînt întâlniri obișnuite, concepute ca modalitate de informare, de lămurire a unor probleme ce interesează pe tineri. Evident, înclinăm către acestea din urmă.

Așadar ne-am întrebât căror condiții ar trebui să răspundă aceste întâlniri, concepte ca modalitate frecventă în care invitați ai organizației U.T.C. facultăților tinerilor înțelegerea diferitelor evenimente, probleme privind politica partidului și statutul nostru, acțiuni politice interne și internaționale, sînt față de lucrul subliniat nu odată în documentele de partid privind munca educativă în rândul tineretului, în documentele organizației noastre — competența care se își asumă răspunderea de a se prezenta în fața tinerilor. Da, răspunde, fiindcă tinerii nu acceptă orice și oricum; ei își investesc interesul în acțiunile din care au de învățat ceva, acordă atenție interlocutorului care are a le comunica cu adevărat ceva. Ei nu vin la întâlniri total nestulț, ca niște copii de grădiniță gata să asculte de nu știu cine ori aceeași poveste; fără a mai lua în considerare cunoștințele pe care le capătă organizat, în procesul de învățămînt, ei dispun de nemăsurate și diverse mijloace de informare. Sînt, prin urmare, nu numai capabili să sesizeze, dar și sensibili la punctele vulnerabile ale celui ce li se adresează.

Asistăm cu mai mult timp în urmă la una din casele de cultură ale tineretului din Capitală în a sîmbătă de ieri. Invitatul — o profesoră — se străduia să limpezescă în fața mai multor zeci de tineri câteva aspecte privind măsurile întreprinse de partid pentru organizarea științifică a producției. Fusesc conținută pe care o citea conștient și termenii tehnici, de specialitate, mai puțin familiarizați profesoral care preda o disciplină umanistă. Din respect, majoritatea tinerilor au stat plin la sfîrșit în sală, dar ne-am întrebât atunci și ne întrebăm și acum la ce le-a fost această întâlnire cu un conferențiar cărui trebuia, ei, tinerii din sală, muncitorii la întreprinderile din preajmă sau elevii la școala profesională, să-i vină în ajutor la descifrarea unor cuvinte din textul pe care li-l citea.

Oricît ar fi de insensibil la reacția

jură cîțiva cetățeni. Face o bucurie părinților, care desigur, îl vor plăti amănunțit.

O. Ștefan este aproape medic. E student anul VI, la medicină. Stă la masă, își scapă capul din cînd în cînd. Devenise prea greu. I se încheie și ochii. Loveste puternic cu pumnul în masă. Paharele se clatină, lovindu-se de sticlă. Chelnerul sosește bătîndu-dorința clienților, prea „obosit” pentru a continua, de a face plăta. Nicărușă! Chelnerul în pleacă urechea și în potopul de cuvinte neclare și injurături desluceste un „adă, eu plătesc”. Scoate banii cu un gest de bancher obșnuit cu sur și răsunet și deșazănt. De unde l-o fi avînd, de îi risipește atît de ușor?

Cu cîteva zile înainte, la cîmînul studentesc „Victor Babeș” s-au comis mai multe furturi. Autorul este identificat în scurt timp: era viitorul medic. Fusesse fără pic de rusine cîteva sute de lei colegilor.

Viorel T., tot student, a făcut în aceeași noapte, un „voiaj” pe la cîteva localuri, însoțit de un grup de prieteni. Consumă cîntăci, înspălmîntătoare de bere, vin, rom și coniac. Nu este pentru prima dată. Are părinți admirabili, care îl alimentează cu bani din belșug, cu toate că dragăla se dăruiește a rămas repetent și, deci, tot în anul II la filologie. De la un timp nici coniacul nu mai mergea. Bătura consumată plină atunci o putea atinge în gît cu degetul. Și-a găsit o altă distracție: spărga pahare.

Dădea gata un pahar, scoate banii și îl plăte. La închiderea s-a „aprovisionat” cu ceva pahare pentru acasă. Pe acestea nu le-a plătit și a fost prins. Sancționat exemplar de facultate și de organele în drept a ajuns să „consume” reflecții amare: „m-am convins definitiv că beția este un lucru tare rău, zău, tare rău”.

— Lung E DRUMUL PINĂ ACASĂ

Un tânăr student, M. Gheorghiu manifestă o stare asemănătoare. Se ține încă pe picioare și are chip de scandal. Într-un lucrător de miliție, mai în-

sălii, că sînt și asemenea cazuri ne-a dovedit-o un invitat al utecștilor dintr-o școală agricolă din Dobrogea, care vorbindu-le despre dezvoltarea industriei de îngreșăminte nu înțelegea deloc că rumoarea sălii nu avea altă cauză decît aceea că el însuși spunea tot timpul insectofugitive în loc de insectofungicide, invitatul e cel ce respinge sau trece sărba pricepere în a pune pe punctul, care e solicitat, este nevoit să accepte. Existențele sînt prea insistente. A ține expunerii este încă, în destule locuri, și mai ales în comune, privită ca o sarcină obștească obligatorie. Dar asupra acestui aspect vom reveni.

Calitatea expunerii a convorbirii în acele destule de puține cazuri în care întâlnirea îmbracă această modalitate mult mai apropiată de înțelesul noțiunii, depinde, așadar, nu numai de cel răspundînd invitației ci și de organizatori, de cei ce invită. Nici o oprită — poate numai ambția de a realiza cu orice chip o întâlnire — nu stă în calea comitetului județean, municipal, orașeneș sau a organizației cînd, întrucît distul de rar, această ar fi inițiativa, de-a face selecție, de-a lăsa la cea mai înaltă vârstă posibilă, de folos reciproc, al unei convorbiri, al unei întâlniri cu tineretul.

Nu întrebăm de unde provine lipsa dintr-un cadru de organizare, dintr-un raion — era la începutul anului — față de instruirea la care erau invitate. A fost suficient să participăm la o „Zi a secretarului” ca în bună măsură să ne dumirăm. Venise ca și în alte rânduri, reprezentant al tineretului superior, care, nici măcar după o sumară informare, a năvălit tot ce pregătiseră organizatorii acțiunii și a făcut un program personal. A vorbit despre toate și nimic. Mai mult ca să se grozvească sau ca să mascheze

lipsa de substanță, s-a apucat să schițeze pe tablă cu mina stîngă, deși obișnuit scrie cu dreapta, cam cum ar trebui să arate un program de activități. Dar nu aici vrem să ne oprim, ci la un alt punct din programul acestei instruirii — la cea ce s-a intitulat informarea politică. S-a intitulat, deoarece noi n-am putut-o numi așa. Nici nu putea fi informarea politică unei asistențe în care puțin nu aveau liceul

FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL •

(Urmare din pag. 1)

Unuri, astăzi i-a părăsit. Tace și suferă și îl împunghă cu toți otenii.
Gara să fie cauzele acestui dinor neașteptat? Să nu mai sfinsească fotbalul pasiunii în acest colț de țară? Comportarea lamentabilă în jocurile din primăvară, indiferența pentru soarta echipei a multora dintre cei care cîndva erau purtați pe brațe, de care se legasem multe speranțe, viața intimă, de-a dreptul scandalosă a multora dintre fotbalisții craioveni — iată principalele și adevăratele cauze. „Biciuții” cu atenții puțin obișnuite — aceștia au lăsat pregătirea pe planul doi și au devenit clienții nepăsători ai localurilor de lux. Nu rare au fost cazurile cînd, la Perința, la Mincă, la Oltenești sau la Giomane chefulurile erau prelungite pînă spre ziuă (IVAN, VASILESCU, MIHĂILESCU, DESELNICU, MARIAN PO-

leți talentați din localitate: Tacoi, Boștoeanu, Bălan, Honia Popescu, Niculescu, Oprea, iar alții ar mai putea fi aduși, totuși prioritar celor din comuna Craiova și a celor din jur.
NITĂ, însoțit de două ture, NITĂ petrece peste două ture la restaurantul Debarcader. Venind pe două cărări, a intrat în ora de antrenament, iar cînd a fost anunțat că va fi sancționat pentru indisciplina, a declarat că nu va mai veni toată săptămîna la antrenament. Și s-a ținut de cuvînt. În aceeași zi, după antrenament, DESELNICU servea la barul Perința peși-cola. Să vezi și să nu crezi! Peși-cola era înjumătățit cu coniac! Simbolic, 8 iunie: MIHĂILESCU, abia înfîndu-se pe piciorule, în fața Universității, săruta de mama focului pe Fory Apostol, unul dintre cei mai înflăcărați suporterii din localitate.
Am discutat cu el și cu „Jel”, căușind să aflăm ce-i îndeamnă să aibă o astfel de com-

portare compromițătoare. Majoritatea „eroilor” cu care am discutat au spus că sînt simple scoarni ale suporterilor, nemulțumi de comportarea echipei în returul campionatului trecut. Concluzionînd parca, OBLEMENCO ne-a oferit explicații explicative, pe care o redăm textual: „Pe cuvînt de onoare, anul trecut beam de trei ori mai mult, dar dacă echipa mergea bine, toată lumea era mulțumită”. Oare așa sînt?
Rostogolirea către periferia clameștenului a echipei craiovene, în care activizau autentice talente (această afirmație nu este întărită și de faptul că în sezonul internațional din toamna anului 1967, zece fotbalisți de la „U” au fost cuprinși în selecțiile republicane) și care numai cu un an înainte ocupase locul III în clasament, a fost generată și de alte foarte multe cauze. (Fără îndoieli, indisciplina ce a dăinuit în rîndul jucătorilor, viața particulară a multora dintre ei dusă cu totul în afara normelor sportive, s-a situat pe primul plan). Dar, faptul că prin natura componenței sale — mai mult de două treimi o reprezentativitate din afara universității — directori, ingineri-șefi etc., etc. — biroul secției de fotbal din cadrul clubului sportiv studentesc este un organ executiv cu putere mintimă de acțiune, n-a lipsit echipa tocmă de acel sprijin de care avea mare nevoie? Dar faptul că, deși în lot au fost promovati mulți bă-

leți talentați din localitate: Tacoi, Boștoeanu, Bălan, Honia Popescu, Niculescu, Oprea, iar alții ar mai putea fi aduși, totuși prioritar celor din comuna Craiova și a celor din jur.
NITĂ, însoțit de două ture, NITĂ petrece peste două ture la restaurantul Debarcader. Venind pe două cărări, a intrat în ora de antrenament, iar cînd a fost anunțat că va fi sancționat pentru indisciplina, a declarat că nu va mai veni toată săptămîna la antrenament. Și s-a ținut de cuvînt. În aceeași zi, după antrenament, DESELNICU servea la barul Perința peși-cola. Să vezi și să nu crezi! Peși-cola era înjumătățit cu coniac! Simbolic, 8 iunie: MIHĂILESCU, abia înfîndu-se pe piciorule, în fața Universității, săruta de mama focului pe Fory Apostol, unul dintre cei mai înflăcărați suporterii din localitate.
Am discutat cu el și cu „Jel”, căușind să aflăm ce-i îndeamnă să aibă o astfel de com-

leți talentați din localitate: Tacoi, Boștoeanu, Bălan, Honia Popescu, Niculescu, Oprea, iar alții ar mai putea fi aduși, totuși prioritar celor din comuna Craiova și a celor din jur.
NITĂ, însoțit de două ture, NITĂ petrece peste două ture la restaurantul Debarcader. Venind pe două cărări, a intrat în ora de antrenament, iar cînd a fost anunțat că va fi sancționat pentru indisciplina, a declarat că nu va mai veni toată săptămîna la antrenament. Și s-a ținut de cuvînt. În aceeași zi, după antrenament, DESELNICU servea la barul Perința peși-cola. Să vezi și să nu crezi! Peși-cola era înjumătățit cu coniac! Simbolic, 8 iunie: MIHĂILESCU, abia înfîndu-se pe piciorule, în fața Universității, săruta de mama focului pe Fory Apostol, unul dintre cei mai înflăcărați suporterii din localitate.
Am discutat cu el și cu „Jel”, căușind să aflăm ce-i îndeamnă să aibă o astfel de com-

INFORMAȚII

● DELEGAȚIA Comitetului municipal București al P.C.R., condusă de tovarășul Virgil Căzacu, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului municipal de partid, care, la invitația Comitetului orășenesc Praga al P. C. Cehoslovacia, a făcut o vizită în Cehoslovacia, s-a însoțit marți în Capitală.
La sosește, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășul Ion Cosma, membru al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului București, de membri ai Biroului Comitetului municipal București al P.C.R., de activiști de partid.
Au fost de față Karel Kurka, ambasadorul R. S. Cehoslovacia la București, și membri ai ambasadei.
★
La plecare, pe aeroport, delegația a fost condusă de J. Kotec, secretar al Comitetului orășenesc Praga al P.C.C., și de alți activiști ai comitetului. A fost prezent ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga, Ion Obradovici.
Înainte de plecare, conducăto-

rul delegației a declarat reprezentanților presei că vizita a constituit un bun prilej pentru un schimb de păreri, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă, ceea ce — a subliniat el — va contribui la dezvoltarea relațiilor dintre organizațiile noastre de partid, dintre țările noastre, în interesul popoarelor noastre, pentru cauza socialismului, a unității tuturor forțelor antimperialiste, pentru progres.
● MARTI după-amiază au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. S. Cehoslovacia, academicienii Emil Petrovici, președintele Asociației slavistilor, profesor al Universității din Cluj, și Alexandru Rosetti, directorul Centrului de cercetări fonetice și dialectale al Academiei, membri ai Comitetului internațional al slavistilor, care vor lua parte, între 7-13 august, la congresul internațional al slavistilor de la Praga.
La această reuniune internațională, delegații români vor susține comunicări științifice pe teme de lingvistică, istoria slavisticii românești, literatură și istorie. (Agerpres)

Promisiuni și neliniști

DINAMO - PROGRESUL 2 - 0

Meciul Dinamo - Progresul debutase sub impulsul vizibil al Cupei care, de pe marginea terenului, zîmbește celor două echipe. Dinamo trimite în teren în prima repriză formația standard și reușește, în mai puțin de 15 minute, să perforneze de două ori poarta „Progresului”. (Minutul 4, Dumitrache, lovitură puternică din interiorul careului; minutul 14 — Pirălab cu concursul portarului Manta, pe care-l dribleză la 1 m de linia porții).
Repriza întâi a avut pe parcursul ei, cel puțin 30 de minute de fotbal bun! Publicul a apreciat reacția de viteză a liniei de atac dinamoviste în apropierea porții Progresului. Pirălab, Frățila, Dumitrache și Haidu au imprimat jocului ritm și la englezi. Nu-i mai puțin adevărat că mișcarea lor a fost mult ușurată de la apărarea greasă — și inadmisibilă de nesăduță — a Progresului.
Ce a oferit Progresul? În cîmp un joc curat — exceptînd duritățile lui Neagu — desfășurat însă cu încetinitorul și după cele mai urgite de anticipat scheme. Capacitatea de finalizare a atacanților „Progresului” se bazează în exclusivitate pe aportul lui Oaidă, C. u. o floare — și aceasta în vîrstă — „Progresul” nu promite prea mult nici în ediția viitoare a campionatului.
Alte constatări.
1. Promisiuni pentru lotul național: Boc, Dinu, Cherghele, Pirălab, Frățila, Dumitrache, Lucescu.
2. Formă inexplicabilă de slabă: Mateianu. Ce se înfîșoară cu acest jucător, și-a propus să candideze la postul de „rezervă”?
3. Rezervele. Dinamo are un adevărat excedent de rezerve (În repriza a doua, titularii au fost înlocuiți de „rezerve” ca: Dăteu, Pirvu, Cîrciumărescu,

Stoenescu, Radu Nunweiler, Varga, Naghi, Lucescu) în timp ce „Progresul” abia alcătuiește o echipă.
4. Viitorul acestor echipe — și-o spunem pentru antrenori — va depinde sigur și de risipa de rezerve, dar și de sârăcia lor. Campionatul anului decel, promisiuni din partea unor echipe — Dinamo — și neliniști din partea celeilalte — „Progresul”. C. P.

AVANPREMIERĂ NECONCLUZENTĂ RAPID - STEAUA 1-1

Insetat de fotbal, după o vacanță cam lungă, publicul a luat cu asalt, pur și simplu, tribunele nelncăpătoare ale Stadionului de dincolo de Podul Grant (se înfîneau campiona de anul acesta cu cea de anul trecut). Afluența de public trebuie remarcată în primul rînd pentru că cel circa 6-7000 de spectatori care nu și-au găsit loc în tribune au escaladat gardurile și au făcut un zid viu chiar pe tusa albă, de jur împrejurul terenului. Încoomodînd jucătorii, creînd o atmosferă și un cadru cu totul imprimă desfășurării normale a partidei (parcă-i un făcut: nu s-a putut organiza aici pe Gulești niciodată vreun meci care să nu creeze probleme, amfotziată).
Chiar și aceste condiții nu constituie circumstanțe salvatoare pentru nivelul oarecare al partidei vedetă — cea de tineret, cu multe momente mai spectaculoase, s-a încheiat cu astronomicele scor de 5-0 pentru stelești. Dacă după săptămîni de pregătiri aceasta este forma echipei, acum în cîmp al 12-lea, atunci ne-am cam lămurit ce ne rezervă primele confruntări ale campionatului.
Dacă problemele Stelei nu sînt atât de acute — oricum rezolvări li poate oferi oîcînd garnitura a doua, Rapidul pășete în noul campionat cu un lot restrîns, subțirel care va trebui să facă eforturi serioase pentru a supraviețui. C. V.

Produce românești pe piața mondială

Unul dintre cele mai noi produse realizate în Uzina de utilități petroliere Tîrșoștie — A. M. 5-2 (automacara de 5 tone) a fost lansat cu mult succes pe meridianele globului. Pînă acum s-au încheiat contracte comerciale cu Iran, Siria, Sudan și R.D. Vietnam. Zilele trecute a părăsit plauul de lucru primul lot de automacare.

O nouă hală de producție

În cadrul Întreprinderii „Metalurgia” din Buzău constructorii Șantierului nr. 302 ridică o impunătoare hală de forj, Echipa de mecanici-lăcătuși, lucrează la instalarea unei benzi rulante în hala de turnătorie, care va transporta peștele calde de la turnătorie la sașele. FOTOGRAFIA

Asigurarea condițiilor optime lucrărilor de construcții

(Urmare din pag. 1)
S-a pus, de asemenea, un accent sporit pe creșterea capacității de producție a întreprinderii, pe continua îmbunătățire a indicațiilor de utilizare a capacității prin reducerea parcursului fără încălzire. În aceste scopuri, s-a urmărit reducerea parcursului de la garaj la punctele de lucru din șantier prin organizarea deservirii pe zone bine stabilite de către autobuze sau autocamioane dislocate. De altfel, înțelegerea precizie că este absolut necesar ca și pe viitor comitetul de direcție să manifeste interes pentru lărgirea sistemului de deservire prin autocamioane dislocate bine dotate, în vederea de a introduce în dotarea întreprinderii a unor mijloace de înaltă productivitate, cum ar fi, de pildă, schelele de tip FIAT macaralele ZUB 80, excavatoarele mari și bulldozere, șantierul a fost sprijinit nemijloc în executarea în termene a obiectivelor ce le-au avut de îndeplinit.
Recenta hotărîre a Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri privind asigurarea într-un timp cât mai scurt a unui număr sporit de locuințe cu diferite grade de confort, constituie și pentru Întreprinderea de utilități-transport o sarcină de mare însemnătate. Iată și de ce ea a fost tratată cu toată atenția, nu numai în informare, ci și în dispozițiile participanților la adunarea generală a salariaților. Co-

„U” CRAIOVA ȘI EXPLICAȚIILE ROSTOGOLIRII

PEȘCU, NITĂ), cînd, înconjurată de cîțiva suporterii ai echipei ce se pretindeau mai apropiați idollor lor fotbalisți decît cîmășa de pe corp, realizau un adevărat pelerinaj de la o locuință la alta; garsoniere sau apartamentele lui OBLEMENCO, IVAN, DESELNICU, SIFRLOGEA, NIȚĂ și cei doi POESCU fiind scoțite cele mai confortabile. Coniacul și „medalietele” de Segearca, Corcova sau Iancu Jigăru după preferințe, deveniseră furnizorii nepăsători ai bunei dispoziții jucătorilor de rezervă — a doua pasiune a fotbalisților din Bănie, ce se juca și se joacă încă, la nize foarte piperate. De la „rugăciunile” lor aproape zilnice, închinute zeului Dionis (ex-studenți și de profesie... fără), gata oricînd să-i alinte și să-i facă să nite înfrîngerile săptămînlane. Mincă și Vasilescu se dezlințiau cu predilecție la Caracal, orașul natal, unde cînd se așezau la pînar nu-i mai ridicai pîntă dimineața. Numai într-o singură săptămîna (cea care a precedat ultima etapă din campionatul trecut) s-au înregistrat nu mai puțin de patru abateri grave de la normele vieții sportive și, evident, și de cele ale moralei, pe care le redăm concret. Luni, 8 iunie: la pădurea Saru, MINCĂ s-a dres cu attea pîhărele că a trebuit să fie urcat pe brațele de doi „prieteni” într-un microbuz, pentru a se

P. S. De la Craiova am fost informat că echipa își continuă antrenările după Sîmb. în orașul de pe Jiu. Vasilescu și Honia Popescu au fost transferați echipei „Electropulare”. În schimbul jucătorului Iulian Popa. Marian Popescu, student fiind, n-a primit și se spune că nu va primi delegare pentru Rapid, iar la „porțile” echipei bat (alături de tinerii promovați din echipa de tineret) cîțiva jucători veniți de la Resița, Galați, Tr. Severin sau Rm. Vilcea (Pirvan, Constantin, Vela, Neagu și Marinescu). Cîți vor reuși să pătrundă? Să așteptăm începerea campionatului.

Aspect din timpul partidei Dinamo - Progresul Foto: C. CONSTANTIN

MERIDIAN SPORTIV

● LA AACHEN s-a disputat meciul internațional de fotbal dintre echipa locală Allemannia și formația olandeză F.S.V. Eintrouven. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 5-4 (3-1). De la invingătorii s-a remarcat în mod special linia de atac, în care au excelat Ion Ionescu și Roger Claessen. Golurile echipei vest-germane au fost marcate de Claessen (2), Seil (2) și Ion Ionescu (din lovitură de la 11 m).
După cum se știe, în acest sezon echipa Allemannia Aachen a deșelionat doi fotbalisți străini, pe românii Ion Ionescu și Pe belgianul Roger Claessen.
Comentînd desfășurarea acestei partide, starul belgian „Les Sports” arată, printre altele: „Atacul local animat de Claessen și bine susținut de Ion Ionescu a fost strălucitor. În special în prima repriză”.
● TURNELUL internațional masculin de handbal desfășurat în orașul Győr a fost cistigat de selecționata orașului Győr, clasată pe primul loc cu 8 puncte. Locurile următoare au fost ocupate de echipa orașului Katowice — 6 puncte, reprezentativa de juniori a Cehoslovaciei — 4 puncte, selecționata orașului Lugoj — 2 puncte și echipa de juniori a Ungariei — 0 puncte.
● A ÎNCEPUT turneul internațional de șah de la Debrece. În prima rundă s-au înregistrat rezultatele: Fülöp-Gadlov 1-0; L.Kovacs-Szilagy 0-1; Liebert-Bareza remis; Banfalvi-Sydr 0-1.
Românul Theodor Ghiljescu a intrerupt în Z. Kovacs. La turneu participă 16 şahiști din 8 țări.
● CICLISTA engleză Beryl Bourton, campioană mondială de fond, a stabilit un nou record mondial în proba de 100 mile (181 km) contraorometru cu timpul de 4 h 01'41". De remarcă că în această cursă Bourton a fost întrecută de un singur bărbat, Tony Taylor 3 h 57'14", în timp ce rutierul profesionist Ray Bosty a ocupat locul 4 cu 4 h 12'16".
de 5 h 03'08". Pe locurile următoare au sosit Gautier, Danquillanne și Parenteau.
● EDITIA din acest an a competiției de tenis „Cupa Galea” (formată de tineret) s-a încheiat la Vichy cu victoria echipei Spaniei, care a învins în finală cu 3-2 selecționata Franței. În partida decisivă, Manuel Orantes l-a întrecut cu 6-1, 10-8, 6-3 pe Patrick Proisy. Pentru locul 3, echipa Italiei a învins-o pe cea a U.R.S.S. cu 3-2.
● CAMPIONATUL ciclist de fond al Franței, rezervat amatorilor, a fost cistigat anul acesta de Stephane Abrahamian, cronometrat pe distanța de 190,400 km cu timpul

● Pe colinele Moldovei, în atîcea și atîcea saia din Bărbănt și Dobroșea cînd cele două tractoare românești (și amintim?) au istoria prima brazdă. Nu exista tînar de la sat — cred eu — să nu fi năzduit a urca într-o zi la colina unei mașini. Ce poezie egală satisfacției pe care le înecărea în om care pleacă în cîmp cu un sac de boabe și întoarce — după ce vreme de câteva luni a pus la muncă, după o săptămîna răzătoare, cea putere ai mașinilor sale — veșea în toamnă cu vagoane de grîu și porumb. Biografia fiecărui mecanizator cuprinde altele fapte care pus în relief mîndria muncitorească, dragostea pentru meseria profesională. Nu înțelegem cum acești oameni, buni meseriași, după afirmațiile colegilor mai tineri, au renunțat la tractor pentru a deveni ingrijitori de animale. Sigur, și mai puțin important. Este o indeletnicie cu o certă utilitate socială, totuși renunțarea aceasta este un non-sens. Oamenii puși pe căpătîniile, mi-am zis. Cunoașterea exactă a realității m-a conșințat însă că greșeam. Căzîr simulare acestuia de la Comana — pentru că aici, am fost martorul istoriei relatate — am întâlnit și la Chirgomeni și în alte cooperative din județul Constanța.
La I.M.A. — într-o discuție, poate nu destul de aprofundată — mi s-a dat să înțeleg că cei de la Comana „momește” oameni cu cîștigurile mari pe care le realizează și nu se îngrijesc să trimită tineri pentru a fi calificați ca tractoriști.
N-ar fi o bătăie de cap prea mare, dacă un președinte urmărind să atragă în unitate — pentru nevoile producției — tractoriști bine pregătiți, le-ar asigura, într-un fel sau altul, cîștiguri mari care să-l încurajeze. Organele județene ar face repede lumină în cazul respectiv. Dar trebuie să fim zău intenționați să crezi că un con-

ducător de unitate la tractoriștii unei I.M.A., dezorganizîndu-i activitatea pentru plăcerea de a avea la muncă mecanizatori. Care este realitatea?
— Am lucrat mulți ani pe tractor (Marin Poloză) este o meserie frumoasă pentru a cărei profesare îți trebuie pe lângă pricepere, rezistență, e și răbdare. Primăvara și toamna te spală ploie, vara te coace soarele și te înecă praful. Mie însă mi-a plăcut.
— Nu știți, domnule, — înterește Ion Stoica — este o vorbă „tot țiganu-și laudă cîocanul”. Așa și noi cu meseria de tractoriști. Să știți un lucru, am venit să lucrăm în cooperativă, valoarea zilei muncii la noi este în jur de 80 de lei. Un cooperativar harnic poate cistiga între 80-100 lei. La I.M.A. în schimb, nu cistigăm nimic, pe jumătate, adică mîncînce și ei pîine. În primăvară, am primit însă o dispoziție de la Uniunea Națională a C.A.P. prin care să se impună să percepem tractoriștilor, cărora le-am cîndat anul trecut grîu, o diferență de preț pînă la 2,30 kg. Am supus chestiunea în dezbaterile oamenilor noștri. Rezultatul? Nu am îndepînțit această dispoziție și cred că în județul Constanța nu există oare cooperativă care să-i fi dat curs.

dem tractoriștilor cite 100-200 kg grîu. Li-l dădeam la prețul de achiziție, cu 1,50 kilogramul. Mulți dintre ei sînt familii. Sînt de aici, din sat, și trebuie să mîncînce și ei pîine. În primăvară, am primit însă o dispoziție de la Uniunea Națională a C.A.P. prin care să se impună să percepem tractoriștilor, cărora le-am cîndat anul trecut grîu, o diferență de preț pînă la 2,30 kg. Am supus chestiunea în dezbaterile oamenilor noștri. Rezultatul? Nu am îndepînțit această dispoziție și cred că în județul Constanța nu există oare cooperativă care să-i fi dat curs.

este știe. Totul ne costa cam 8000 lei pe an.
— Și noi am procedat așa — își apune părerea inginerul Dogaru — și nimeni nu a contestat că le-a făcut mecanizatorilor oare favoroase, dimpotrivă. Pentru că în fapt se întîmplă un lucru ciudat de care ar trebui să se țină seama. Cu cît cooperativista la care lucrează tractoristul este mai bogată și tendința este ea peste tot valoarea zilei muncii să fie tot mai ridicată, cu atît cîștigul lui este mai mult afectat. Să mă explice. Uniunea Națională a stabilit ca

terii gradului lor de calificare, al exploatarei corepunătoare a parcului de mașini și tractoare.
Argumentele prezentate înțere punctele de vedere deja exprimate. În primul rînd, spun interloctorii noștri, salariul tarifar nu corespunde pe deplin cu pregătirea, cu răspunderea pe care o au și cu contribuția pe care o aduc în procesul producției. După 6 luni de scolarizare, de exemplu, un șofer cîruia i se dă în primire un autocamion de 4-5 tone, spun ei în continuarea, este încadrat cu un salariu tarifar de 846 lei. Așa prevede legea. Un tractorist după trei ani de școală profesională primește numai 775 lei. Iată una din cauzele fluctuației de cadre din I.M.A. O altă cauză s-ar datoră faptului că, cîștigul tractoriștilor este influențat de caracterul sezonier al muncii lor. Trebuie avut în vedere în ultimii ani creșterea numărului de tractoare pe unitatea de suprafață a influențat în mod negativ cîștigul tractoriștilor. Cîteva cifre sînt grîitoare în acest sens. Dacă în anul 1962, în județul Constanța se realizau 916 hantri pe tractor anul acesta nu pot fi realizați mai mult de 660 de hantri. Totodată, perioadele cînd tractoriștii au posibilitatea de obține cîștiguri mai mari de rezultate și arături — care înainte cîntau cîteva luni — s-au redus acum numai la cîteva zile.
Așadar, mecanizatorii care au schimbarea tractorului pentru o anumită perioadă de lucru în agricultură nu sînt, neapărat, niște oameni puși pe căpătîniile, niște oameni care nu și tubesc meseria. Dar pot ei fi oprți să meargă în cooperativă din cauza cîștigului mai mic? Decădată fenomenul se circumscrie la un număr restrîns de cooperative agricole care au o valoare a zilei muncii ridicată. Ce se va întîmpla cînd numărul lor va fi mult mai mare (e evident nu fi)? Vor deveni tractoriștii, pentru a căror pregătire statul cheltuiește fonduri însemnate, din nou cooperatori?

VOR DEVENI TRACTORIȘTI DIN NOU COOPERATORI?

le voci, după cum vedeți, înșipinți de nevoie. Nu e vorba de nici o momeală.
— Chiar așa? Mii de mecanizatori lucrează în toată țara; și ei au familie, au greutăți, totuși nu au schimbă volanul tractorului, pe o altă îndalțărie mai bună. Fluctuația însă mare de tractoriști, în unele județe m-a determinat să conșințez că trimită tineri pentru a fi calificați ca tractoriști.
N-ar fi o bătăie de cap prea mare, dacă un președinte urmărind să atragă în unitate — pentru nevoile producției — tractoriști bine pregătiți, le-ar asigura, într-un fel sau altul, cîștiguri mari care să-l încurajeze. Organele județene ar face repede lumină în cazul respectiv. Dar trebuie să fim zău intenționați să crezi că un con-

— Este nedrept și inechitabil — a intervenit inginerul Ion Dogaru, de la C.A.P. Chirgomeni, de față la discuții. Tractoristul, omul care produce pîinea este pus în situația de a cumpăra la un preț mai mare decît oricare alt cîștigător al țării pentru că, la brutăriele sătești un kilogram de grîu se schimbă pe un kilogram de pîine. Astfel că un tractorist de pîine îi costă pe tractorist 2,30 lei.
— Sînt exemple vă mai putem da. În fiecare an — continuă tovarășul Hudîșeanu — în comunitate cu o hotărîre a adunării generale, asigurăm tractoriștilor pe timpul recoltărilor, hantă caldă în mod gratuit. Numai cine a participat la o campanie de recoltări înțelegce e eforturi fac tractoriștii în a-

— Este nedrept și inechitabil — a intervenit inginerul Ion Dogaru, de la C.A.P. Chirgomeni, de față la discuții. Tractoristul, omul care produce pîinea este pus în situația de a cumpăra la un preț mai mare decît oricare alt cîștigător al țării pentru că, la brutăriele sătești un kilogram de grîu se schimbă pe un kilogram de pîine. Astfel că un tractorist de pîine îi costă pe tractorist 2,30 lei.
— Sînt exemple vă mai putem da. În fiecare an — continuă tovarășul Hudîșeanu — în comunitate cu o hotărîre a adunării generale, asigurăm tractoriștilor pe timpul recoltărilor, hantă caldă în mod gratuit. Numai cine a participat la o campanie de recoltări înțelegce e eforturi fac tractoriștii în a-

— Este nedrept și inechitabil — a intervenit inginerul Ion Dogaru, de la C.A.P. Chirgomeni, de față la discuții. Tractoristul, omul care produce pîinea este pus în situația de a cumpăra la un preț mai mare decît oricare alt cîștigător al țării pentru că, la brutăriele sătești un kilogram de grîu se schimbă pe un kilogram de pîine. Astfel că un tractorist de pîine îi costă pe tractorist 2,30 lei.
— Sînt exemple vă mai putem da. În fiecare an — continuă tovarășul Hudîșeanu — în comunitate cu o hotărîre a adunării generale, asigurăm tractoriștilor pe timpul recoltărilor, hantă caldă în mod gratuit. Numai cine a participat la o campanie de recoltări înțelegce e eforturi fac tractoriștii în a-

Atacuri ale patriotilor sud-vietnamezi

Unități ale Frontului Național de Eliberare au supus luni seara unui atac cu mortiere subsectorul militar Binh Khanh, situat la numai 15 km de Saigon...

Bombardierele americane B-52 și-au continuat, pe de altă parte, raidurile, efectuând bombardamente luni seara și marți dimineață...

Agencia V.N.A. anunță că, la Hanoi, a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al R.D. Vietnam, prezidată de Fan Van Dong...

VIETNAMUL DE SUD. Tinere dintr-o unitate de mortiere a F.N.E.

În Comitetul celor 18

În ședința de marți a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, prezidată de șeful delegației române, ambasadorul Nicolae Ecobescu...

Consiliul de Miniștri dă o înaltă apreciere simpatiei profunde, sprijinului puternic și ajutorului considerabil acordat de partidele, guvernele și popoarele...

Conferința privind planificarea educației

Marți s-a deschis la Palatul U.N.E.S.C.O. Conferința internațională asupra planificării educației. La conferință participă 300 de delegați din 83 de state membre ale U.N.E.S.C.O.

reprezentată de o delegație condusă de ambasadorul Valentin Lipatti, reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România la U.N.E.S.C.O.

Intrunirea Consiliului de Securitate

Consiliul de Securitate s-a întrunit luni la New York pentru a examina plângerea Iordaniei împotriva Israelului...

În cadrul dezbaterilor reprezentantul Iordaniei, Muhammad El-Farra, a declarat că în urma raidului aerian israelian asupra regiunilor Erbid și Salt...

Drapelul Festivalului a fost coborât

SOFIA (prin telefon de la trimisul nostru special): Drapelul Festivalului a fost coborât. Cortina a căzut peste ultimul act al manifestării tineretului din capitala bulgară...

La ceasul despărțirilor, oameni devin, de obicei, sentimentali, caută și găsesc cuvinte frumoase. Pe stadionul devenit scenă de despărțiri de Sofia, s-au consumat multe momente de sinceră emoție tinerescă...

Dar, în atmosfera eruptivă a stadionului, reușirea se simțea îndemnată să încereze a întocmi un sumar bilanț a ceea ce a însemnat Festivalul. Prietenul său din Glasgow încercase mai deversim o operație asemănătoare și îi spusese că după opinia sa, un

lucru important realizat la Festival, îl reprezintă contactele stabilite între un mare număr de tineri, posibilitatea pe care ei au avut-o de a se cunoaște direct...

Festivalul a reprezentat o puternică afirmare a sentimentelor de solidaritate, pe care tineretul de pretutindeni le nutrește față de eroicul popor vietnamez. Nu a fost întâmplare în decada Festivalului, la care să nu se amintească despre Vietnam, la care să nu se exprime un sincer și puternic sprijin pentru nobila cauză a Vietnamului combatant...

generații tinere, indiferent de orientare. Din păcate, în momentul bilanțului trebuie să facem constatarea că destule speranțe nu s-au împlinit, deoarece au fost cazuri când spiritul de intoleranță, de rigiditate, a îngustat posibilitățile de afirmare a punctelor de vedere. Sub aspectul reprezentativității, sint fapte ce nu pot fi ignorate...

În cursul zilei, am avut prilejul să asistăm la mai multe conferințe de presă. Bineînțeles, bilanțurile nu sint identice și fiecare privesc rezultatele Festivalului dintr-un unghi propriu. Unanim s-a subliniat însă că, în cursul acestei manifestări s-a afirmat încă o dată conștiința generației tinere de participare la lupta pentru o pace tranșantă...

R. F. A. GERMANIEI. Colectă organizată la Frankfurt pe Main, pentru ajutorarea victimelor conflictului nigeriano-biafrez

Addis Abeba sau ultima șansă

După cum se știe, în capitala Etiopiei, Addis Abeba, începând de luni au loc convorbiri între reprezentanții Nigeriei și ai Biafrei în scopul rezolvării conflictului militar care durează de mai bine de un an de zile.

Convorbirile se anunță deosebit de dificile. Acest fapt era, de altfel, previzibil, având în vedere că și la precedentele întâlniri (Londra, Kampala, Niamey), fiecare și-a apărut cu strășnicie punctul de vedere, nerezolvându-se practic pași înainte în direcția sistării ostilităților și rezolvării conflictului.

Declarările șefilor celor două delegații au fost și de astă dată destul de îndepărtate una de alta. Astfel, Anthony Enahoro, conducătorul delegației Lagosului, a declarat că guvernul său nu va accepta să piardă regiunile bogate în petrol, care sint revendicate de actualii conducători biafrez.

Nici unul din vorbitori nu s-a referit la problema esențială a convenției — desemnarea candidatului republican la președinție, care urmează să fie abordată abia miercuri seara.

O privire atentă asupra scenei politice-sociale spaniole relevă actualmente o serie de indicii și fenomene interesante. Dincolo de calmul aparent al verii spaniole, frământările de profunzime agit diversele pătri și secolare ale vieții publice.

Grevele din iunie-iulie ale docurilor și metalurgiștilor au scos, din nou, în evidență influența și vitalitatea „Comisilor muncitorești” care, deși nerecunoscute de autorități și o autoritate incomparabil mai mare decât „sindicatul vertical” guvernamental...

Convenția republicană de la Miami Beach

Prima zi a convenției Partidului republican, care a început luni după-amiază în cunoscuta stațiune balneară Miami Beach, a fost consacrată discursurilor unor lideri republicani, menite să rezume spiritul în care se va desfășura reuniunea acestui partid.

Nici unul din vorbitori nu s-a referit la problema esențială a convenției — desemnarea candidatului republican la președinție, care urmează să fie abordată abia miercuri seara.

O privire atentă asupra scenei politice-sociale spaniole relevă actualmente o serie de indicii și fenomene interesante. Dincolo de calmul aparent al verii spaniole, frământările de profunzime agit diversele pătri și secolare ale vieții publice.

Grevele din iunie-iulie ale docurilor și metalurgiștilor au scos, din nou, în evidență influența și vitalitatea „Comisilor muncitorești” care, deși nerecunoscute de autorități și o autoritate incomparabil mai mare decât „sindicatul vertical” guvernamental...

Grevele din iunie-iulie ale docurilor și metalurgiștilor au scos, din nou, în evidență influența și vitalitatea „Comisilor muncitorești” care, deși nerecunoscute de autorități și o autoritate incomparabil mai mare decât „sindicatul vertical” guvernamental...

Grevele din iunie-iulie ale docurilor și metalurgiștilor au scos, din nou, în evidență influența și vitalitatea „Comisilor muncitorești” care, deși nerecunoscute de autorități și o autoritate incomparabil mai mare decât „sindicatul vertical” guvernamental...

pe scurt

In Parcul Pații din Hiroșima a avut loc marți, în prezența a 40 000 de oameni, ceremonia aniversării a 23 de ani de la lansarea bombei atomice americane...

LA CAPE KENNEDY, cele două 23-a comemorări a bombardamentului atomic american asupra Hiroșimei, în fața Castel Albe a avut loc marți o demonstrație de protest împotriva războaiului. Manifestanții purtau pancarte în care se cerea interzicerea totală a armelor nucleare...

PRIMUL ministru al Japoniei, Eisaku Sato, și-a exprimat în fața Camerei Reprezentanților speranța că Statele Unite vor proceda la retrocedarea către Japonia a insulelor Ryukyu...

LA CAPE KENNEDY, cele două 23-a comemorări a bombardamentului atomic american asupra Hiroșimei, în fața Castel Albe a avut loc marți o demonstrație de protest împotriva războaiului. Manifestanții purtau pancarte în care se cerea interzicerea totală a armelor nucleare...

PRIMUL ministru al Japoniei, Eisaku Sato, și-a exprimat în fața Camerei Reprezentanților speranța că Statele Unite vor proceda la retrocedarea către Japonia a insulelor Ryukyu...

LA CAPE KENNEDY, cele două 23-a comemorări a bombardamentului atomic american asupra Hiroșimei, în fața Castel Albe a avut loc marți o demonstrație de protest împotriva războaiului. Manifestanții purtau pancarte în care se cerea interzicerea totală a armelor nucleare...

PRIMUL ministru al Japoniei, Eisaku Sato, și-a exprimat în fața Camerei Reprezentanților speranța că Statele Unite vor proceda la retrocedarea către Japonia a insulelor Ryukyu...

Marți după-amiază, ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, Nicolae Blejan, a oferit în salaonele ambasadei un coteț în onoarea delegației române participante la Festival și a conducătorului și tovarășului Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C. și ministrului pentru problemele tineretului...

La cotețul au luat parte acad. Sava Ganovskî, președintele Biroului Adunării Populare, Ivan Paner, prim-secretar al C.C. al U.T.C.D., ministrul pentru problemele de tineret și sport, Era Naveva, șef de secție la C.C. al P.C.B., Gh. Dimitrov-Goskin, președintele Comitetului pentru prietenie și relații culturale cu străintățile, precum și alte persoane oficiale. Au fost, de asemenea, prezenți și conducători ai unor delegații de tineret participante la Festival.

FOSTUL președinte al S.U.A., Dwight Eisenhower, a suferit marți un nou atac de inimă, al treilea din ultimele trei săptămâni, și al șaptelea de când suferă de o insuficiență cardiacă, s-a anunțat la Central medical al forțelor armate Walter Reed.

Patru negri au fost răniți cu focuri de revolver trase din mai multe automobile în timp ce participau, împreună cu alți 500 de spectatori, la „festivalul Watts” din Los Angeles. Șeriful Curtis Ratzlaff a declarat că incidentul pare să nu aibă vreo legătură cu schimbul de focuri ce a avut loc luni la Los Angeles, în cursul căruia trei negri au fost uciși și doi polițiști albi au fost răniți într-o stație de benzineră în parcul unde se desfășura festivalul pentru a împărtăși multimea revolta de acest atentat. Una din victime se află în stare gravă.

În ambianța tuturor acestor frământări, trebuie plasată și frecvența sporită cu care se discută în Spania așa-numita „problemă a succesiunii conducerei statului”. Încă în urmă cu două decenii a fost promulgată „legea transmiterii puterii” care oferă generalului Franco, șeful statului spaniol (azi în vîrstă de 78 de ani) dreptul de a desemna „persoana pe care el o va considera demnă de a-l urma”. Decretul recent prin care lui Juan Carlos, nepotul ultimului rege spaniol, i se conferă locul al doilea în actualul protocol oficial al statului spaniol e interpretat ca un indicu al rezolvării în perspectivă a problemei succesiunii prin reinstaurarea unei monarhii. „Deși în Spania există astăzi foarte puțini monarhiști convinși — remarcă în această ordine de idei corespondentul la Madrid al lui CORRIERE DE LA SERA, sint însă mulți oameni care văd în posibilitatea reinstaurării monarhiei nu un scop în sine, ci un mijloc pentru ulterioare transformări și înnoiri pozitive”.

Concluzia ce se degajă actualmente din scrutarea atentă a orizontului politic spaniol este dezvoltarea curentului de opinie îndreptat spre înnoiri și transformări progresiste în interiorul țării, spre prinderea unei politici independente, mai active a Spaniei pe arena internațională.

criticind „structurile arhaice, împletite” și cerind „liber acces vîntului înnoirilor pe pămîntul spaniol”.

Accesor reacții și simptome trebuie să li se adauge nemulțumirile mereu mai accentuate ale unor influente cercuri economice spaniole, neliniștite de aparierea unor vaste poziții de către monopolurile nord-americane. Cumpărarea, în iunie de către Chrysler a pachetului de control al acțiunilor unuia din cele mai mari întreprinderi spaniole constructoare de mașini Dodge Brut Brelairas” a provocat, proteste vii în serele de afaceri spaniole. Marile cotidenele madrilene, sub impulsul direct al unor cercuri financiare spaniole au declanșat o veritabilă campanie de avertizare asupra „pericolului, amerca-

Noul guvern congolez (Brazzaville)

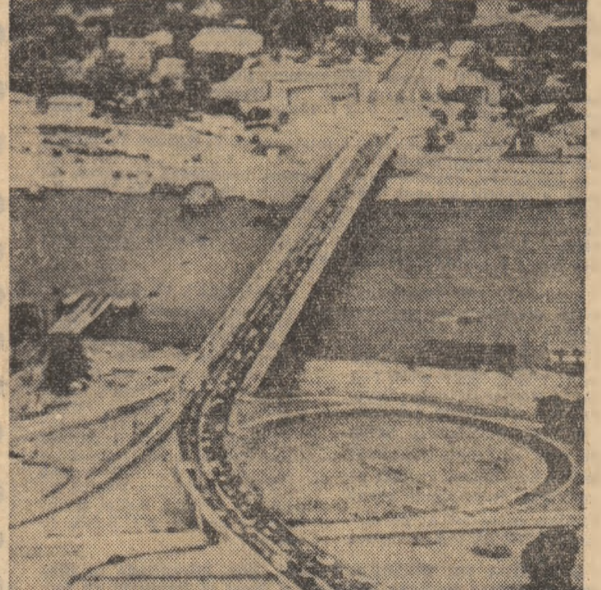
Președintele Massamba Debat a anunțat, luni seara, lista noului guvern provizoriu al Republicii Congo (Brazzaville). Componența guvernului este următoarea: Pascal Lissouba, fost prim-ministru, deține portofoliul Ministerului Planificării; Nicola Mondjo pe cel al Ministerului Afacerilor Externe; Levi Makani — Ministerul Educației Naționale; Jacques Bouti — Ministerul Sănătății Publice și Prevenției Sociale, iar Augustin Poignet, fost secretar de stat la Ministerul Apărării, a devenit titularul acestui ministru.

În afară de Lissouba, care s-a raliat echipei guvernamentale, celelalte cinci personalități politice au făcut parte din guvernul care și-a prezentat duminică demisia sa președintelui Massamba Debat.

Portofoliile ministerelor de justiție, economie, de interne, problemelor publice și cel al Ministerului pentru Problemele Tineretului și Sportului au fost atribuite unor persoane care n-au făcut parte din echilul guvern.

Pe de altă parte, Massamba Debat a anunțat crearea unui Consiliu Național al Revoluției, format din 30 de membri. „Acesta va fi organismul care va elabora, controla și dirija acțiunile statului”, a subliniat președintele. El va avea un directorat, care va îndeplini rolul de organism executiv, și mai multe comisii tehnice. Componența sa va fi stabilită definitiv în următoarele zile.

Minie, în zori, pornim către patrie... EUGENIU OBREA Sofia, 6 august.

COASTA DE FILDEȘ — ABIDJAN. Astăzi, Republica Coasta de Fildeș sărbătorește opt ani de la proclamarea independenței sale de stat. În imagine, o vedere din capitala țării, Abidjan